

ATELIER DIDACTIC

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic a Municipiului București

EDIȚIE NOUĂ
ON-LINE

ISSN 2501-1901
ISSN-L 1583-6584

NR. 11/ aprilie 2019

Din 1999

Centenar Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria"

comunității de afaceri locale, ai presei, voluntari. Au fost prezente Alteța Regală Principesa Maria, d-na Ministru Ecaterina Andronescu, invitați din Inspectoratul Școlar al Municipiului București, Ministerul Educației Naționale, cadre didactice. "Tradiția ne obligă să continuăm munca celor care au trudit un veac în această școală și au contribuit la realizările generațiilor anterioare. Acum ne gândim la cei care au învățat aici, la cei care i-au instruit, fiindu-le alături în devenirea lor, dar, în același timp, ne gândim și la ce dorim să devenim. Dorim să punem baze solide unor noi speranțe, să facem ca anii de școală să devină un timp și spațiu al fiecăruia și al tuturor," a declarat doamna Florica Stoica, director al Școlii Profesionale Speciale pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria".

În cadrul evenimentului, după vizitarea școlii și vernisajul expoziției aniversare "100 de ani de excelență", vor avea loc ceremoniile de dezvelire a plăcii aniversare și ale busturilor omagiale ale Principesei Mărioara și primei directoare a școlii, doamna Laurenția Bacalbașa. Elevii școlii au prezentat un scurt moment artistic, sub semnul recunoștinței și al bucuriei acestei aniversări.

Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria" din București a aniversat **100 ani de la înființare**, în cadrul unui eveniment care a avut loc marți, 19 martie, de la ora 10.30, la sediul școlii din Aleea Istru, nr. 6, sector 6.

În anul 1919, Ministerul Instrucțiunii Publice, la propunerea și insistența doamnei Laurenția Bacalbașa, a înființat Școala și orfelinatul de fete surdo-mute. În 1922, numele școlii devine Școala și orfelinatul de fete surdo-mute "Principesa Mărioara", iar din 2017, Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria". 100 de ani de istorie scrisă de generații de dascăli și elevi.

Evenimentul a fost dedicat tuturor celor care au contribuit și contribuie la educația copiilor cu deficiențe de auz: profesori, elevi, părinți, reprezentanți ai Ministerului Educației Naționale și Inspectoratului Școlar, autorități locale, parteneri din țară și străinătate, reprezentanți ai

Prof. metodist Teodora Păun
CCD București

Cuprins:

Comunicarea prin culoare	Pag. 3
Explorează, cunoaște și bucură-te în Țara Fericirii. Buthan 2018	Pag. 5
Ziua Națională a Improvizației la Opera Comică pentru Copii	Pag. 7
Cântul coral la început de drum	Pag. 9
Violența de tip bullying	Pag. 12
Alfred Adler - Psihologia școlarului greu educabil (1930) – adnotări și reflecție –	Pag. 14
Educația împotriva agresivității	Pag. 17
Proiect educațional „Ziua Europei” „Unitate în diversitate”	Pag. 19
Metoda simulării - un ajutor de neprețuit în studiul disciplinelor tehnice	Pag. 22
Realitatea virtuală și esențialitatea sa în cadrul școlilor	Pag. 24
Abordarea multidisciplinară – condiție necesară pentru creșterea calității	Pag. 27
Pregătiți pentru viitor	Pag. 29
Comunicarea inter și intrainstituțională	Pag. 32
Orientarea lecturii elevilor în ciclul primar	Pag. 35
Rolul cercului de lectură în dezvoltarea creativității elevilor de gimnaziu	Pag. 39
Studiu de specialitate. Dezvoltarea personală a copilului prin jocuri de auto-	Pag. 41
Educația ecologică la preșcolari	Pag. 45
La aniversară . . .	Pag. 46
Major Language Trends in Language Teaching	Pag. 48
Activități metodice, științifice și culturale desfășurate în Municipiul București	Pag. 50
CCD București—partener în proiectul CRED	Pag. 53

Comunicarea prin culoare

MOTTO:

“Mințile cele mai pure și mai gânditoare sunt cele care iubesc cel mai mult culorile.” John Ruskin

Culoarea este o caracteristică perceptibilă a luminii, descrisă generic printr-un nume. Ochiul omenesc poate să deosebească culorile din spectrul vizibil. Obiectele absorb anumite lungimi de undă ale luminii iar pe altele le reflectă spre cei care le privesc. Aceste lungimi de undă reflectate spre privitori sunt percepute drept culori.

Culoarea este în primul rând o formă de comunicare înlocuind de cele mai multe ori limbajul.

Culorile dau lumină și strălucire lumii în care trăim. Cu toții iubim primăvara lalelelor roșii, zilele galbene de vară, nopțile albastre ale unei ierni georoase.

Totul în jurul nostru e însoțit de culoare, această însușire aduce în sufletul nostru bucurie sau tristețe, căldură sau răceală, liniște și prospețime, agitație sau preocupare, ne face să ne simțim mai aproape sau mai departe de ceva, iar felul cum ne pricepem să o utilizăm, cu discreție și rafinement, cu gust și fantezie, depinde în mare măsură de echilibrul, liniștea noastră interioară și bogăția trăirilor noastre afective.

Culoarea, dincolo de percepția și trăirea ei afectivă, este o oglindă a personalității noastre.

Educația își are rolul ei în învățarea semnificațiilor, sau cel puțin alor câtorva repere, pentru a putea folosi și descifra limbajul culorilor.

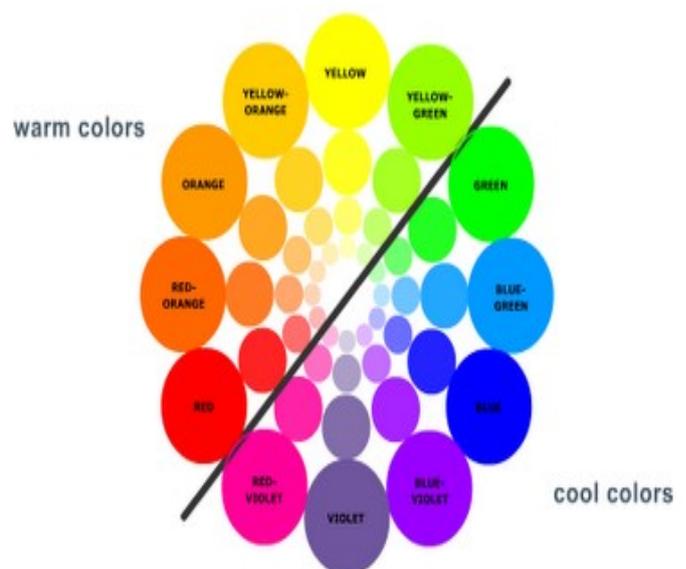
Sir Isaac Newton a creat pentru prima dată o diagramă circulară a culorilor, în anul 1666. Alegerea combinației de culori este mult mai ușoară odată ce ați înțeles care este semnificația spectrului culorilor. Aceasta ne arată care culori se armonizează, care sunt complementare și care sunt calde sau reci. Culoarea este cel mai important element la care trebuie să vă gândiți atunci când doriți să dați personalitate unei încăperi. Oamenii văd mai mult de 16 milioane de culori, iar când vine vorba de amenajări interioare, acest lucru înseamnă că se pot întâmpla multe accidente - combinații nepotrivite, alegerea unei nuanțe prea violente, etc. Toată problema se reduce

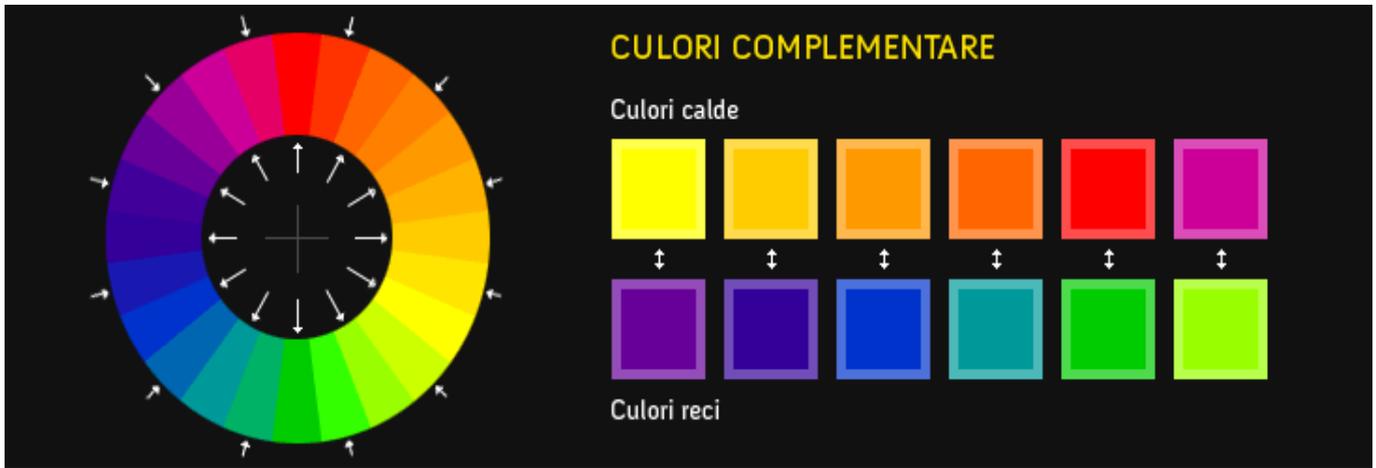

la respectarea pas cu pas a unor reguli simple și aplicarea unor idei pe care vi le prezentăm în cursul **Învățarea productivă- învățarea în lumea reală** – modulul **Comunicarea prin culoare**.

De la descoperirea cercului cromatic oamenii de știință și artiștii au început să elaboreze o teorie modernă a culorilor creând o mulțime de concepte și formule de calcul. Cum pot să ne ajute aceste formule de calcul în decorarea unei camere?

Obiectele din jur transmit mesaje prin intermediul culorii, hainele transmit un mesaj și noi la rândul nostru cu ajutorul lor comunicăm altora, reclama se folosește de culoare pentru a transmite un mesaj, culoarea ochilor, a părului, felul cum ne amenajăm apartamentul, sunt tot forme de comunicare.

Cum se poate face o cameră mică să arate mai mare și mai spațioasă prin simpla utilizare a culorilor? Totul se reduce la crearea iluziilor optice, un mister al teoriei culorilor. Dacă o culoare mai deschisă face un obiect să apară mai mare decât este în realitate, o cameră poate fi "lărgită" prin vopsirea pereților în culori deschise: alb, bej, etc.

Mobilierul sau covoarele pot să afecteze în egală măsură percepția spațiului interior al unei camere prin simpla alegere a culorii lor. Unul din principiile teoriei culorilor spune că nuanțele calde ies în evidență mai mult, iar cele reci sunt percepute ca fiind la distanță mai mare.

Culorile calde ies în evidență și sunt percepute drept culori dominante într-o cameră. Ele animează și stimulează mediul. Folosirea culorilor reci creează o atmosferă calmă și relaxantă.

Culori calde sau reci, puternice sau pastelate, combinate în milioane de nuanțe diferite, fiecare la fel de frumoasă, fiecare transmițând un alt tip de emoție.

O cameră se amenajează în funcție de: funcționalitate, mărime, orientare, tipul iluminatului, temperamentul locatarilor, materialele și texturile folosite.

Ținând cont de simbolistica culorilor putem face câteva recomandări în funcție de temperamentul locatarilor.

Cromatică mobilierului școlar

Culoare calmantă sau neutră pe pereți; Mobilier galben pentru a obține sentimente de dinamism, energie, fericire și de emoție.

Temperamentelor extrovertit (coleric, sanguin) li se recomandă culori reci, deși aceștia preferă culorile calde, iar temperamentelor introvertite (flegmatic, melancolic) li se recomandă culorile calde deși preferă culorile reci.

Dacă aveți o dilemă în alegerea cromatică a ținutei aflați ca vestimentația profesorului trebuie să fie veselă, deși profesia îi impune o ținută sobră. Așadar, purtați rochiile, pentru un plus de feminitate, și cămăși cu un imprimeu floral discret! Nu e cazul să utilizăm din cap până în picioare aceeași nuanță pentru că riscăm să ne alegem cu o imagine monotona, nu tocmai plăcută.

Dacă sunteți pasionați de flori sau pur și simplu vă face plăcere să la oferiți ar fi bine să știți ce semnifică atât floarea cât și cromatica ei. Puteți afla ce simbolizează un buchet de violete și ce îi va șopti la urechea persoanei iubite. Florile pot fi nostalgice, romantice, pot fi îndrăznețe sau reținute. Totul este să le cunoașteți semnificația.

Noțiunile de bază vă vor ajuta să descoperiți palete inedite de culoare. Despre toate acestea și despre multe altele poți afla în cadrul modului *Comunicarea prin culoare*.

prof. Ioana Zlătoianu
Colegiul Tehnic Anghel Saligny

prof. metodist Iuliana Stana
CCD București

Explorează, cunoaște și bucură-te în Țara Fericii. Buthan 2018

Expoziția de fotografii - Uca Marinescu

Profesoara **Maria-Uca MARINESCU** este o personalitate marcantă a României, cunoscută în țară și în lume. Cariera sa este una de excepție: sportiv de performanță, dascăl, antrenor, explorator, iubitor al naturii, protector devotat al mediului înconjurător, promotor al Olimpismului și păcii. Doamna Uca Marinescu este membră a Societății Române de Geografie și a Asociației Americane de Geografie, colaboratoare a Muzeului de Științe ale Naturii „Grigore Antipa” din București și a Centrului de Cercetări Antropologice al Academiei Române.

Vineri, 22 februarie 2019, a avut loc, la sediul **Companiei de Librării București**, expoziția de fotografii **Explorează, cunoaște și bucură-te în Țara Fericii. Buthan 2018**, realizată de **exploratoarea română Uca Marinescu**, cunoscută ca sportiv de performanță, profesor, antrenor, iubitor al naturii, membră a Societății Române de Geografie și a Asociației Americane de Geografie și prima femeie din lume care a ajuns într-un singur an la cei doi Poli Geografici ai Pământului, la 61 de ani.

Activitatea a fost organizată de către **Compania de Librării București și Eurodidactica**, în colaborare cu **Casa Corpului Didactic a Municipiului București**.

La activitate au participat peste 100 de elevi, însoțiți de profesori, învățători, părinți, bibliotecari.

La finalul activității, toți copiii au primit hărți de geografie, din portofoliul Euro-didactica, fotografiile și calendare personalizate realizate de doamna Uca Marinescu.

A fost o onoare și o încântare să o cunoaștem pe doamna Uca Marinescu, iar copiii au avut ocazia să afle lucruri minunate despre țările, obiceiurile locurilor, momentele grele pe care le-a întâmpinat exploratoarea în călătoriile și expedițiile pe care le-a avut.

Pentru Uca Marinescu viața înseamnă bucuria permanentă de a explora și de a descoperi. Din Antarctica până în Papua Noua Guinee, de la Polul Sud până în Africa și Nepal, din India și Tibet până în Europa, din America de Nord până în America de Sud și din Alaska până în Mongolia, Siberia și Polul Nord, Uca a trăit experiența celui mai frumos dar al acestei planete – natura.

Dar lecția cea mai importantă pe care a învățat-o de-a lungul călătoriilor sale – care se transformă, de fapt în mesajul pe care Uca Marinescu îl transmite tuturor celor rămași acasă, este dragostea pentru omenire, credința nezdruccinată în prietenie, unica armă împotriva violenței, urii, alienării și distrugerii mediului înconjurător.

Documentarist Laura Rudeanu,
CCD București

Ziua Națională a Improvizației la Opera Comică pentru Copii sărbătorită de elevii de la Școala Gimnazială "Cezar Bolliac"

Opera Comică pentru Copii a organizat în data de 7 martie 2019 Ziua Națională a Improvizației, eveniment parte a proiectului Young Theatre, proiect cofinanțat prin Programul Europa Creativă al Uniunii Europene în colaborare cu parteneri din România, Serbia, Slovenia și Polonia.

În cadrul acestui eveniment printre participanți s-a numărat și Școala Gimnazială "Cezar Bolliac", reprezentată de către un grup de nouă elevi ai clasei a VI-a B, profesori și părinți.

Evenimentul a fost structurat în trei secțiuni:

- secțiunea dedicată copiilor cu vârste între 3-10 ani;
- secțiunea dedicată grupurilor pasionate de teatru, cu vârsta copiilor de peste 10 ani care au concurat pentru șansa de a fi pe Scena Mare a Operei Comice pentru Copii în Gala Ucenicilor de Improvizație;
- Gala Ucenicilor de Improvizație evenimentul care a încheiat Ziua Națională a Improvizației în România, unde cele mai bune momente au fost prezentate unui public larg alături de trupe de profesioniști.

Școala Gimnazială "Cezar Bolliac" a avut reprezentanți în cadrul secțiunii a doua, dedicată grupurilor care împărtășesc pasiunea pentru teatru. Aici părinții și prietenii elevilor au fost invitați să urmărească momente de creativitate aparținând elevilor, viitorilor profesioniști, alături de actori de improvizație deja consacrați din România.

Au existat trei părți în această sesiune, și anume:

- interacțiune directă între elevi, cadre didactice și actori;
- punerea în scenă a momentului artistic pregătit de elevii școlii noastre;
- demonstrații de momente "impro" din partea actorilor consacrați.

În prima parte organizatorii au spart gheața cu ajutorul unor jocuri prin care participanții s-au putut cunoaște între ei. A continuat în aceeași manieră ludică elevii fiind puși în diverse situații care să îi dezinhibe, să îi amuze și să le stimuleze creativitatea (de ex: Samuraiul, În oglindă, Mima, Zombi) lucrând cot la cot cu veteranii din domeniu

Sceneta pregătită de elevi, "Vinoși sau nevinoși", face trimitere la probleme actuale cu care se confruntă tinerii din ziua de azi și anume: violența, minciuna, dependența de tutun și alcool, intoleranța față de persoane cu nevoi speciale. De altfel, în grupul nostru, unul dintre elevii participanți se regăsește în această categorie. Actorii Operei Comice au aplaudat elevii la scenă deschisă gustând din plin replicile dulci-amară ale tinerilor ucenici în ale scenei.

Ultima parte a fost un deliciu pentru toți. De data aceasta copiii au propus teme pe marginea cărora actorii au croșetat diverse situații care mai de care mai hilare.

Aș dori să amintesc dintre trainerii pe Irina Furdui, Gabriela Dristaru, Teodora, Daniel, Antonio și să le mulțumesc pentru implicarea lor sufletească și profesionalismul de care au dat dovadă de fiecare dată când ni s-au intersectat drumurile.

Ca o concluzie la ceea ce am experimentat alături de copii în ziua respectivă, dar nu numai, pot spune că **teatrul de improvizație reprezintă un mijloc interactiv de spectacol, iar implicarea activă în ceea ce numim "improvizație" poate aduce mari beneficii în viața și munca unei persoane: stimularea creativității, promovarea libertății, cooperării, egalității, respectului.** Prin construirea sentimentului de curaj, stimulează angajamentul, responsabilitatea, în aceeași manieră învățându-ne să fim conștienți și de posibilitatea unui eșec. Ne oferă indicii despre cum ar arăta lumea dacă am împărtăși per-

cepții pozitive despre ceilalți, dacă am privi-o cu toleranță, principiile pe care improvizația le încurajează și le promovează.

Proiectul Young Theatre a fost inițiat cu intenția de a răspândi cunoștințele despre improvizație (impro), care pot fi aplicate în diverse zone și arii de activitate (de la afaceri, la pedagogie, comunicare, putând deveni chiar un instrument terapeutic). Improvizația poate fi extrem de folositoare tinerilor, căci le poate oferi modalități distractive de învățare și posibilitatea de a-și însuși aptitudini individuale și sociale, care să îi antreneze imens și intens.

Bibliografie

<https://www.facebook.com/events/ziua-nationala-a...la-occ/2283709778571949/>

prof. Valeria Florentina Dragomir

**prof. Oana Ancuța Dobrescu
Școala Gimnazială "Cezar Bolliac"**

Cântul coral la început de drum

Timpul și viața artistică au argumentat că o istorie nepărtinitoare nu se scrie doar cu capodopere și cu evocarea compozitorilor geniali, ci și cu lucrările de largă audiență ale așa-zisilor „creatori mărunți”, nume care pot să-și afle un loc meritat. Este de necontestat că există o întreagă și bogată istorie a începuturilor, mult dinaintea formării poporului român, care reprezintă o vatră multimilenară a vieții muzicale în Țările Române și Transilvania, intermediari de preocupări ce aparțineau strămoșilor noștrii traci și geto-daci. Câteva conturări ale originilor și începuturilor se impun a fi înfățișate cu prioritate. În literatura de specialitate s-au găsit numeroase mărturii despre preocupările triburilor tracice dintre lanțul Carpatic și Câmpia Dunării de Jos, de a construi și folosi diferite instrumente muzicale și de a fi purtătoare ale „cântecului vremii”, aflat în strânsă legătură cu cerințele cultului religios și cu influențele grecești și ale altor zone spirituale din sud-estul european.

Cântarea ecleziastică s-a dezvoltat odată cu răspândirea religiei creștine. Înalt Prea Sfinția Sa acad. dr. Nestor Vornicescu a reliefat, într-o evocare, rolul Remesianei–Niceta – ca autor al mai multor imnuri psaltice. După desăvârșirea migrațiilor păgâne pe teritoriul Daciei, dezvoltarea tradițiilor moștenite au marcat un moment fast și îndârjit de rezistență a populației locale. Mihai Duță a semnalat, după o cercetare atentă a diverselor izvoare, că producțiile literar muzicale „Canticamurile” sau „Coledele”, care avuseseră altădată

un conținut păgân, au căpătat, prin asimilare cu producția folclorică locală, un conținut pseudo-creștin, iar dansurile tracice (precum „Kolavrismos-ul”, germenul jocului Călușarilor de azi), ca și „colindele”, au fost preluate treptat de religia creștină; cântecul popular pătrunde tot mai mult în ritualul slujbelor religioase. **Bogumilismul – destul de pus la zid – a stimulat, totuși, folosirea limbii naționale în ritualul creștin.**

Muzica primitivă de cor (la unison sau octavă), născută din trebuința de a însoți cu muzică unele munci făcute în grup, pentru a reglementa astfel mișcările ritmice necesare pentru executarea acelei munci în colectiv, **a fost practică de-a lungul veacurilor prelungindu-și existența până în zilele noastre.**

Corul la o singură voce - unison sau la octavă – (felul de cântare care constituia unica bază de practică corală populară la noi, la șezători, la nunți, colindat etc.) **este în uz la poporul nostru de multe secole, în timp ce cântarea corală armonică este cunoscută la noi abia în secolul al XIX-lea.**

Corul la o singură voce a clădit baza practicii corale populare și a fost și singurul fel de cântare corală în general cunoscută la noi în trecut. Cronicile noastre atestă că de la Ștefan cel Mare încoace, la curțile voievozilor români existau asemenea coruri cu caracter permanent (de obicei cor de copii sau de tineri curteni), care la ocazii solemne și la mese cântau în fața domnitorului și a curții cântece de vitejie.

În perspectiva timpului, investigând procesul de preluare a sursei folclorice românești de-a lungul a trei secole și aproape jumătate în creația unor compozitori străini, se poate vorbi de o „vocație universală a folclorului românesc”.

Cântecul și jocul popular românesc au atras atenția compozitorilor străini încă din secolul al XVI-lea. În numeroase culegeri și antologii de muzică populară pentru lăută, virginal și orgă întocmite de anonimii creatori ai curților din Polonia, Germania, Slovacia, Ungaria, Franța, Italia etc., apar deseori cântece haiducești și jocuri țărănești, balade și cântece de dragoste, melodii lirice, cântece rituale și dansuri populare, sub genericul titlu de „valah” („olah tancz”, „walachische ballet” etc.).

„*Rohonczi Codex*” care datează din secolele XI-XII, conține, conform afirmațiilor etnomuzicologului Gheorghe Ciobanu, prima melodie românească notată. În manuscrisul aflat în arhivele Academiei de Științe a Ungariei, întâlnim o notație muzicală gregoriană, considerată a avea origine valahă. Nu trebuie omis „*Codex Caioni*” considerată a fi cea mai valoroasă lucrare din punct de vedere al informațiilor furnizate, ce aparține călugărului franciscan Ioan Căianu, de la numele căruia provine titulatura lucrării. Aceasta a fost scrisă între anii 1632-1674 în colaborare cu călugărul Matias Seregely (Matei din Serdei) și conține un număr de 211 melodii de factură diversă; un număr de 10 melodii este reprezentat de cântece populare românești ce au fost publicate pentru prima oară de compozitorul român Marțian Negrea, dintre care, două sunt la origine cântece cu text, anume „*Cântecul voievo-*

desei Lupu” și cântecul de stea „*Cantio jucunda de nuptus Canae Galileae*”, celelalte fiind melodii de dans. Prin această lucrare precum și prin încercarea de integrare a muzicii românești folclorice în contextul culturii europene, Ioan Căianu poate fi considerat una dintre primele personalități muzicale românești.

După 1650 vâlul anonimatului autorilor începe treptat, treptat, să dispară. Compozitori de diferite pregătiri profesionale, începând cu modești instrumentiști de curte și ajungând până la creatori de faimă europeană, au valorificat folclorul românesc în opera lor.

De-a lungul celor peste trei veacuri ce s-au succedat de la tipărirea primelor „balete valahe” de Daniel Speer (1688) până în zilele noastre muzica universală a înregistrat peste 100 de lucrări în cele mai diverse și ample forme și genuri inspirate din folclorul românesc

Un moment crucial în istoria muzicii românești, a fost reprezentat de **Dimitrie Cantemir**, care, după o perioadă de aproape 20 de ani petrecută la Constantinople, va deveni domnitor al Moldovei. Virtuoz al unor instrumente turcești (ney, tambur), a avut o contribuție deosebită în cadrul teoriei muzicale, prin lucrările sale didactice. Astfel, se poate afirma că arta muzicală a devenit la Dimitrie Cantemir o profesiune, el putând fi considerat unul dintre primii muzicieni profesioniști. Inventator al unui

sistem de notație muzicală cu ajutorul literelor arabe, culegător al melodiilor populare și culte turcești, sunt doar câteva realizări ale multiplei sale personalități artistice ce a depășit granițele Imperiului Otoman, care, din nefericire, nu a fost cunoscută până în prezent la întreaga dimensiune a valorii sale.

Alte informații și documente ce atestă existența vieții folclorice ne survin din secolul al XVIII-lea. Italianul **Anton Mariadel Chiaro**, secretarul domnitorului Constantin Brâncoveanu, publică la Veneția în anul 1718 „*Istoria revoluțiilor moderne ale Valahiei*”, insistând în cuprinsul acestei lucrări pe asemănările dintre jocurile copiilor italieni și români. Într-o altă lucrare, „*Istoria Daciei Transalpine*”, scrisă de **Franz Josph Sulzer**, ce a apărut în trei volume între anii 1781-1782, este realizată o amplă documentare asupra istoriei și culturii românești, în cel de-al doilea volum oferind date privind folclorul românesc, categoriile folclorice, organologice, precum și transcrieri muzicale.

Considerentele care au tergiversat la noi apariția unei arte muzicale laice mai evolute – creație a unor compozitori de profesie – au fost multiple: jugul politic și economic otoman – care în Principate a dus la întreruperea legăturilor cu Apusul, existente încă din vremea primilor voievozi – a menținut Țările Românești într-o stare social-culturală înapoiată, după care, mai târziu, prin veacul al XVIII-lea, în rândurile boierimii a pătruns influența culturii greco-turcești care, cel puțin în ceea ce privește muzica, nu a avut darul de a constitui un stimul pentru apariția unei arte de o mai mare complexitate a mijloacelor de exprimare.

Bibliografie:

- Duță, Mihai. *Călătorie în lumea cântului pe plaiurile românești. Viața muzicală a Craiovei*. Editura Genessa, 2003.
- Ion, Vicol; Vancea, Zeno; Tiberiu Alexandru; Marian Ion, *Dirijorul de cor*, București, Editura de Stat pentru literatură și artă, 1955, pg.10.
- Viorel Cosma, *Vocația universală a folclorului românesc (1688-1970)*, în *Studii de muzicologie* vol. XV, 1980, București, Editura muzicală, p. 5-62
- Oprea, Gheorghe, *Folclorul muzical românesc*, București, Editura Muzicală, 2002, pg.29.

Prof. Dr. Sandu Ancuța
Școala Gimnazială Nr. 119

Violența de tip bullying

– un pas spre dezechilibru emoțional și reacții necontrolate cu urmări grave –

Bullying este o formă de **abuz** aparte care se manifestă printr-un **comportament agresiv, intenționat, repetat asupra aceluiași copil, din partea altcuiva, iar în relațiile interpersonale se caracterizează prin dezechilibru de forțe.**

Bullying-ul este definit ca fiind un **comportament ostil/de excludere și de luare în derâdere a cui-va, de umilire.** Cuvântul „bullying” nu are o traducere exactă în limba română, însă poate fi asociat cu termenii de **intimidare, terorizare, brutalizare.** Bullying-ul nu presupune existența unui conflict bazat pe o problemă reală, ci pe dorința unor persoane de a-și câștiga puterea și autoritatea, punându-i pe alții într-o lumină proastă. Fenomenul bullying poate fi prezent în orice tip de comunitate, în grupuri sociale, unde persoanele interacționează unele cu altele: la școală, la locul de muncă, în familie, în cartiere, în biserică, în mass-media, chiar între țări etc. Se creează astfel o stare de conflict, care nu poate fi depășită decât dacă se conștientizează existența fenomenului, conform Wikipedia.

Majoritatea studiilor despre bullying (sau hărțuire în rândul copiilor) se concentrează asupra agresivității băieților, însă hărțuirea poate să apară și în rândul fetelor. Fetele socializează în mod diferit față de băieți, pe măsură ce trece timpul, emoțiile devenind o parte importantă a relațiilor lor de prietenie. De aceea, hărțuirea în rândul fetelor are o componenta emoțională puternică, iar efectele asupra victimei pot fi cu atât mai devastatoare.

Conform studiului, două treimi dintre copii își doresc să beneficieze de sprijinul părinților într-o situație de bullying.

Copiii spun că nu ar mărturisi părinților despre situația în care se află deoarece **le este rușine, se tem de răzbunarea agresorilor, nu cred că adulții îi pot ajuta, nu vor să fie etichetați ca trădători sau le este teamă de reacția părinților.** Trei sferturi dintre respondenți spun că ar răspunde prin agresiune unei situații de tip bullying.

Unul din trei copii e victima bullying-ului la școală, arată cele mai recente date. Frecvent, **agresorii se leagă de aspectul fizic, de statutul social, dar sunt și situații când copiii sunt hărțuiți pentru că învață bine la școală și au note bune.** Specialiștii spun că, de cele mai multe ori, copiii-victime tac, pentru a se integra în grup.

Proape jumătate dintre copiii din România - 46% - au fost, la un moment sau altul, victime ale bullying-ului, 53% dintre aceștia fiind fete și 47% băieți. Datele au fost extrase din studiul “Fenomenul bullying în unitățile de învățământ” - primul de acest tip din România.

Dacă în rândul băieților agresivitatea poate fi cu ușurință vizibilă, deoarece include de multe ori și violența fizică, în cazul fetelor, hărțuirea sau bullying-ul ia de multe ori forma agresiunii relaționale, definită de către specialiști drept folosirea relațiilor sociale pentru a produce suferința. Agresiunea relațională nu exclude apariția violenței fizice între fete, însă aceasta este mai rară decât în cazul băieților.

<https://probonoaustralia.com.au/news/2018/05/action-must-taken-stop-bullying-students-disability/>

<https://www.bbc.com/news/technology-40643904>

Iată câteva exemple de comportamente de agresiune relațională în cazul fetelor:

- ⇒ împrăștierea de zvonuri și bârfe
- ⇒ excluderea, alienarea și respingerea socială
- ⇒ comentarii malițioase la adresa victimei
- ⇒ convingerea altor fete să aibă comportamente răutăcioase față de alte persoane
- ⇒ scrierea unor bilețele sau notițe, emailuri, mesaje sau comentarii pe rețele de socializare cu conținut negativ la adresa altei persoane
- ⇒ dezvăluirea secretelor altor persoane cu scopul de a le face să se simtă rușinate sau rănite

Există o serie de cauze diferite pentru care o fată devine agresoare:

- ⇒ Este la rândul ei agresată verbal sau fizic acasă sau în alte medii și simte nevoia de a controla persoanele din jur, pentru a evita ca agresiunea față de ea să se repete și la școală.
- ⇒ Are o nevoie foarte mare de atenție, control și putere și alege să le obțină atacând alte fete din jur. Aceste nevoi pot fi însoțite de emoții precum gelozia, invidia sau neîncrederea în cei din jur, care alimentează și mai mult comportamentele de hărțuire. Fetele percepute ca fiind speciale în anumite feluri (mai drăguțe, mai conștiincioase ori mai modeste) devin de multe ori ținta comportamentelor de hărțuire între fete.
- ⇒ Abilitățile sociale nu sunt suficient de dezvoltate, iar nivelul de empatie redus. În acest caz, poate fi vorba de o imaturitate emoțională.
- ⇒ Sentimentele de superioritate față de alte fete pot sta de asemenea la baza comportamentelor de hărțuire, iar acestea pot fi, la rândul lor, urmarea comparațiilor frecvente și competiției exagerate dintre fete. De multe ori aceste sentimente de superioritate nu sunt justificate sau nu corespund în întregime abilităților reale ale fetei agresoare.

Pe termen scurt, **fetele care agresează sunt în realitate respinse de colegi, inspirându-le acestora teamă și nu apreciere și pe termen lung le lipsesc relații semnificative și încărcate emoțional.**

Fetele victime ale bullying-ului ajung să se simtă singure, excluse și respinse de toată lumea (deoarece de multe ori alți colegi nu sar în apărarea lor). Bullying-ul în copilărie are efecte negative pe termen lung asupra victimei, iar pe termen scurt, dacă este repetat frecvent, poate duce la depresie sau tulburări de anxietate.

Părinții tind să intervină mai greu atunci când fetele sunt agresive verbal față de alte fete și de multe ori etichetează drept „normal” acest comportament.

Însă, cu cât intervii mai repede în această situație, cu atât scade riscul ca agresiunea relațională să devină un obicei pentru fiica ta. Arată-i fiicei tale că nu accepți aceste comportamente din partea ei, dar că ești dispus să o ajuți să le schimbe. Toate fetele au capacitatea de a interacționa pozitiv cu alte fete, însă de multe ori oportunitățile pentru ca acest lucru să se întâmple nu sunt foarte evidente. **Deseori, fetele aleg să devină agresoare pentru că se tem că altfel nu vor avea suficientă popularitate sau nu vor fi acceptate de către restul fetelor.** De aceea, este important să o ajuți pe fiica ta să învețe să interacționeze pozitiv cu alte fete de la cele mai mici vârste și să o ajuți să își dezvolte încrederea în ea însăși.

Specialiștii în bullying vorbesc despre „confident kindness” sau bunătatea încrezătoare – trăsătura de caracter care apare atunci când fiica ta se simte suficient de încrezătoare în ea însăși încât să dea dovadă de bunătate și acceptare față de toate persoanele din jurul ei.

Conflictele pot fi abordate și fără folosirea violenței verbale sau fizice, iar fiica ta are nevoie să fie ajutată să facă acest lucru. Învaț-o tehnici simple prin care îți poate gestiona furia (de exemplu, poate întrerupe discuția și o poate relua mai târziu, după ce s-a calmat) și tehnici de comunicare nonviolentă.

Bibliografie:

- Mitrofan, N., *Agresivitatea*, în Neculau, A. (coord.), *Psihologie socială*, Iasi, Editura Polirom, 1996, p. 427-437.
- Salavastru, D., *Violenta în mediul școlar*, în Ferreol, G., Neculau, A. (coord.), *Violenta - Aspecte psihosociale*, Iași, editura Polirom, 2003, p.119-137.

**Prof. Mihaela Eftenoiu, Școala Gimnazială Nr. 309
Daniel Eftenoiu, Inspector Școlar
Inspectoratul Școlar al Municipiului București**

Alfred Adler - Psihologia școlarului greu educabil (1930)

– adnotări și reflecție –

Alfred Adler a subliniat importanța egalității în prevenirea diferitelor forme de psihopatologie, și a susținut dezvoltarea interesului social, existent de la naștere, și a unor structuri familiale democratice ca etos ideal pentru creșterea copiilor. Cea mai faimoasă descoperire a lui este complexul de inferioritate, care ține de felul cum se percepe pe sine omul și are efecte negative asupra sănătății psihice, sau poate duce uneori, în chip paradoxal, la reversul său, la năzuința de a fi superior, cu consecințe la fel de nocive.

A reliefat dinamica puterii pornind de la voința de putere concepută de Nietzsche. Adler a argumentat în favoarea holismului, analizând individul mai degrabă din perspectiva întregului vieții psihice decât reducionista – reducționismul fiind pe atunci felul dominant de a vedea lucrurile. S-a numărat printre primii care au susținut psihologic feminismul, considerând că dinamica puterii între bărbați și femei este crucială pentru înțelegerea psihologiei omului. Adler este considerat, alături de Freud și Jung, unul dintre cei trei fondatori ai psihologiei abisale, care pune accentul pe inconștient și pe dinamica psihică.

PSIHOLOGIA ȘCOLARULUI GREU EDUCABIL

Adler a presupus că personalitatea se formează la începutul vieții.

El credea că experiențele pozitive și negative de la începutul copilăriei ar putea conduce la reacții care vor stabili orientările sau scopurile personalității de-a lungul vieții. Adler a crezut că personalitatea se forma în primii 5 sau 6 ani de viață și că, deseori, aceasta era un răspuns direct la situațiile familiale. Un copil mic încearcă foarte mult să-și satisfacă părinții și să evite sentimentele de inferioritate. Anumite modele de comportament "funcționează" în contextul unei anumite societăți sau familii. Altele nu. De exemplu, **unii copii se remarcă întotdeauna prin comportamentul lor agreabil, iar acest lucru se poate solidifica într-un stil de viață sociabil. Alți copii ar putea învăța să fie duri și nepăsători.** Adler ar spune că aceste tipare formate în copilărie vor amprenta trăsăturile de personalitate ale adulților. Adler a numit abordarea obișnuită de către individ a altor persoane stil de viață. Pentru Adler, stilul de viață era cheia întregului comportament al unei persoane.

Astăzi, termenul de stil de viață se referă la împrejurimile și activitățile unei persoane, cum ar fi să trăiești la Palm Beach, să ai două mașini sau să faci jogging în fiecare zi. Însă, ceea ce înțelegea Adler prin stil de viață era o orientare socială obișnuită.

Stilul de viață, pentru Adler, era modul în care o persoană reacționa la alte persoane și situații sociale. Un copil care era mincinos, care făcea lucruri rele, dar căuta să iasă din necaz, putea păstra probabil acea orientare la vârsta adultă. Stilul de viață poate fi și pozitiv. Unii copii sunt în mod constant buni și săritori.

Alfred Adler (1870-1937) este unul dintre membrii componenți ai faimosului „triumvirat” al psihanalizei: Freud–Adler–Jung. Profesorii, mai ales diriginții, părinții, dar și educatorii din alte domenii vor găsi în cărțile marelui emul al lui Freud o bogată sursă de informație despre psihicul omenesc și modalitățile în care acesta poate fi armonizat pe criteriile unei existențe demne și utile pentru colectivitate. Cartea PSIHOLOGIA ȘCOLARULUI GREU EDUCABIL (1930) constituie o contribuție esențială la cunoașterea psihicului copilului și la practica psihopedagogică a remodelării acestuia în cazurile în care a suferit distorsiuni și alterări dăunătoare pentru individ și pentru societate.

Aceste manifestări sunt întărite social în copilărie și (ca rezultat, ar spune Adler) este probabil ca ei să păstreze această orientare socială la vârsta adultă. Adler credea că stilul de viață tinde să fie consecvent, reflectat în multiple moduri de-a lungul vieții unui individ.

Adler a pus un accent special pe termenul de "**copii răsfățați**". Aceștia sunt **indivizii care învață în copilărie să manipuleze persoanele care îi îngrijesc** prin scâncet și plâns și făcând tam-tam până când li se face pe

plac. Dacă părinții cedează, acest model s-ar putea bloca ca un stil de viață, conform lui Adler. Acesta credea că un

copil răsfătat se va transforma într-un adult care se va simți "îndreptățit" să primească. O persoană cu această atitudine consideră că lucrurile bune ar trebui asigurate de ceilalți, fără obligație, iar dacă lucrurile nu merg bine, cea mai bună tactică este aceea de a face tam-tam până când cineva rezolvă problema. Unui copil răsfătat i se satisfac toate dorințele și este în centrul atenției acasă. Astfel, acesta dezvoltă ideea că este cea mai importantă persoană din lume. Un astfel de copil va suferi un șoc la intrarea în colectivitate, șoc pentru care nu este pregătit. Copilul răsfătat are sentimente sociale slab dezvoltate și este nerăbdător cu ceilalți. Acesta nu este capabil să aștepte pentru ca dorințele sale să fie satisfăcute, nu este capabil să depășească dificultățile și să se adapteze la ceilalți. Când este confruntat cu obstacole, acesta ajunge să considere că lipsa lui de abilitate este de vină pentru insuccesul lui, trăind astfel un complex de inferioritate.

Ponderea copiilor răsfățați este enormă: 50-60 la sută din totalul copiilor sunt dependenți și lipsiți de inițiativă. Experiența acumulată ne arată că astfel de copii nu se încumetă să acționeze din proprie inițiativă; iar dintre toate materiile, aritmetica necesită în cel mai înalt grad independența.

În acest domeniu, în afară de tabla înmulțirii, nu ai nici un fel de certitudine, totul se bazează pe combinația independentă și liberă. Cunoaștem că în mod deosebit copiii răsfățați sunt cei mai străini de gândirea independentă, dacă nu le-a fost exercitată în mod special, într-un fel sau altul. Există, însă, și un alt tip de copii, care, din cauza anumitor evenimente care au acționat asupra lor timp îndelungat, au fost cu totul descurajați tocmai în ceea ce privește aritmetica.

Ei au întâmpinat greutăți încă din start, rămânând în urmă la învățătură, fără nici o încurajare la începutul activității școlare. Le lipsește baza necesară și de aici rezultă și descurajarea pe care o trăiesc. „Nu am darul matematicii”. Dacă vreun membru al familiei împărtășește acest punct de vedere, copiii aceștia au în fața lor un adept al teoriei eredității. Există, cu privire la fete, în același timp, o prejudecată apăsătoare. Astfel, fetele au foarte des ocazia să audă spunându-se că sexul feminin nu este dotat în ceea ce privește matematica. Desigur, știm ce înseamnă un individ dotat. Din moment ce copilul nu este prost, părerea noastră este că el poate duce la bun sfârșit orice sarcină școlară, cu condiția de a nu-i lipsi curajul. Nu vom rezolva problema dacă deținem pur și simplu informația că școlarii cu un deficit de inteligență nu pot face nimic în materie de aritmetică. Numeroase domenii speciale ale matematicii sunt mai bine înțelese de către debilizii mintali decât de oamenii normali.

Suntem apărătorii punctului de vedere potrivit căruia se impune să-l încurajăm pe copil. Nu-i lucru ușor. Ce trebuie, însă, să facem pentru aceasta? Trebuie să-l determinăm pe copil să acționeze prin el însuși, așa încât să aibă convingerea că își poate rezolva problemele de aritmetică, dobândind încredere în sine însuși și astupând breșele care s-au ivit în această încredere. Nu este suficient să-l încurajezi cu vorba, absolut necesar este să-l aduci pe copil la nivelul celorlalți. Breșele nu se lasă astupate atât de rapid. Este necesar să calculăm timpul cerut pentru aceasta. Mai trebuie să-i lăsăm și o marjă de protecție, să nu-l obligăm pe copil să treacă un examen ca și cum s-ar afla deja la nivelul celorlalți, pentru că altminteri influența educatorului asupra educatului se duce de râpă. Va fi extrem de dificil să-l mai poți după aceea încuraja pe copil.

Marile probleme ale vieții sunt, după Adler, trei: viața în societate, munca și iubirea, deoarece – ne explică el – „ființa umană privită ca produs al acestei planete nu și-a putut menține și dezvolta relațiile cu restul lumii decât prin încorporarea în comunitate, prin aportul material și spiritual pe care i-l furnizează acestea, prin diviziunea muncii, prin efort susținut și printr-o propagare suficientă a speciei”. Ca și pentru Pestalozzi, pentru Adler *mama este aceea care are datoria sacră de a-și educa copiii în acest spirit*. „Așa cum am arătat – scrie el – există și alte handicapuri care, ca și faptul de a răsfăța un copil, împiedică dezvoltarea sentimentului de comuniune socială. Luând în considerare aceste obstacole, trebuie, odată mai mult, să respingem orice principiu fundamental, direcțional sau causal, văzând în manifestarea lor numai un element înșelător care poate fi exprimat în termenii unei probabilități statistice. Diversitatea și singularitatea fiecărei manifestări individuale nu trebuie să ne scape. O manifestare de felul acesta

este expresia puterii creatoare, aproape arbitrară, a copilului în formarea legii sale dinamice”. Aici cauzalitatea este manifest implicată, și încă din exterior – **răsfățarea copilului de către părinți**. Dacă mama (părinții, în general) nu-și îndeplinește funcția de a-i forma pe copii în perspectiva integrării sociale, atunci rolul acesteia trebuie asumat de grădinița de copii (și, în general, de școală), care are de corectat greșelile comise de familie în formarea viitorilor adulți și membri egali ai unei societăți democratice.

„Bagajul ereditar al copilului — precizează Adler — nu prezintă importanță pentru noi. Factorul ereditar nu se exteriorizează dacă nu găsește la copil pregătit terenul social. Atunci când soluționarea uneia din problemele copilului reclamă sentimentul de comuniune socială, constatăm o ezitare caracteristică. Iată-ne pe un teren solid; nu ne rămâne altceva de făcut decât să găsim cauza pentru care sentimentul de comuniune socială nu s-a dezvoltat în mod normal. Nu vom întâlni extravagnanți, copii problemă, nevrotici, alcoolici, perversi sexual, criminali sau candidați la sinucidere la care să nu fie cu puțință să demonstrăm cu deplină certitudine că ei dau îndărăt din fața soluționării problemelor vieții pentru că nu au fost corect educați în sensul sentimentului de comuniune socială.”

Surse: - https://ro.wikipedia.org/wiki/Alfred_Adler
http://www.scientia.ro/homo-humanus/introducere-in-psihiologie-russell-a-_dewey/7141-teoria-lui-alfred-adler.html
 Adler, Alfred - Psihologia școlarului greu educabil, Ed IRI, București, 1995

Prof. dr. Olimpia Mateescu
CCD București

Educația împotriva agresivității

În fiecare an, pe data de 19 noiembrie este marcată **Ziua Internațională de Prevenire a abuzului și violenței asupra Copilului**. Acest prilej aduce în atenția societății faptul că sute și mii de copii sunt zilnic supuși diverselor forme de abuz, violență și neglijare, iar politicile elaborate în domeniul protecției copilului nu reușesc să asigure pe deplin o copilărie fericită tuturor.

În data de 15 noiembrie 2018, a avut loc la Grădinița Nr. 268 din București din sectorul 5, conferința națională cu participare internațională cu tema „Implicațiile agresivității adulților în dezvoltarea personalității copiilor”, un demers cu învățăminte ca la carte, chiar din carte, ca și din experiență profesionistă, organizat de grădinița în parteneriat cu Federația Internațională a Comunităților Educative – Secțiunea România – FICE România și Casa Corpului Didactic București. Evenimentul s-a înscris în campania mondială „19 zile de prevenire a abuzurilor și violenței asupra copiilor și tinerilor”, organizată de Women’s World Summit Foundation (WWSF), Geneva, anual, în perioada 1-19 noiembrie, în contextul Zilei internaționale de prevenire a abuzului asupra copilului (19 noiembrie) și al Zilei internaționale a drepturilor copilului (20 noiembrie). Reuniunea de la Grădinița Nr. 268 poate fi considerată un model prin nivelul participării și prin rigoarea și eficiența abordării subiectelor. Au contribuit la această participare reprezentativ-cuprinzătoare cu aport în educația de la cele mici vârste, reprezentanți ai părinților, Ministerului Educației Naționale, Casei Corpului Didactic a Municipiului București, învățământului superior și preuniversitar, administrației publice locale, Bisericii, ordinii publice, societății civile, mass-mediei.

În calitate de gazdă, prof. dr. Georgeta Matei, directorul Grădiniței Nr. 268, a prezentat expunerea „Prevenirea

agresivității la copii” pornind de la obiectivele acțiunii: „Sensibilizarea și conștientizarea părinților și cadrelor didactice în ceea ce privește problema delicată a prevenirii violenței asupra copiilor preșcolari; implicarea cadrelor didactice și părinților în activități interactive; perceperea educației permanente ca factor ce contribuie la menținerea și îmbunătățirea calității vieții”. În context, prof. dr. Georgeta Matei a accentuat că „violența se alimentează din agresivitate”, iar copiii „fac în colectivitate ceea ce văd acasă, la părinți”. Aprecierea făcută, fundamentată pe propria experiență și pe studii specializate, a fost că „educația este cheia prin care putem controla agresivitatea – educație emoțională, impunerea de reguli, gândirea rațională”.

Psihologul Gabriela Dumitru a abordat „Impactul violenței asupra dezvoltării creierului copilului”. O observație a sa a fost că, în condițiile unui mediu încărcat de agresivitate, „e greu să-i învățăm pe copii altceva, pentru că nu văd altceva în jur”.

Prof. Mihaela Mareș, educatoare la Grădinița Nr. 268, s-a referit la „Cauzele agresivității și soluții de gestionare a acestora”. Printr-un veritabil semnal de alarmă, a subliniat că frecvent „părinții nu cunosc nevoile reale ale copiilor”.

Psihologul Andra Costin, de la Institutul pentru Studiul și Tratamentul Traumei, și-a construit intervenția în dezbatere în jurul constatării, argumentate, „Greu cu emoțiile, imposibil fără ele”.

De la nivelul autorității academice, prof. emerit univ. dr. Ioan Neacșu, Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității din București, a făcut un excurs în formele manifestării violenței și ale conexiunilor ei în plan social. Cu precădere, a scos în relief insinuări în viața de fiecare zi ale unor forme de agresare cum sunt stresul informațional, abundența produselor alimentare susținută pe cale industrială, campaniile contra vaccinurilor, constrângerile din spațiul public provocate de aglomerația de mașini. Pe acest fond, a spus profesorul Ioan Neacșu, „lumea școlii are multe zone în care agresivitatea e prezentă“.

Din perspectivă spirituală, părintele Ionel Rădița, Parohia Sfânta Ecaterina, a reamintit că **„familia este cununa creației“**, iar **„Biserica promovează iubirea“**.

Agentul de proximitate Marius Fătu, Secția 18 Poliție, s-a adresat părinților și cadrelor didactice cu îndemnul de a le cultiva copiilor încrederea față de instituțiile de ordine publică și de reprezentanții acestora.

Mariana Arnăutu, expert al organizației World Vision România, a pledat pentru respect ca bază a educației împotriva agresivității, a violenței.

Primarul sectorului 5, Daniel Florea, a prezentat forme concrete de intervenție pentru contracararea agresivității asupra copiilor, prin implementarea unor măsuri precum extinderea supravegherii video a unităților de învățământ și dotarea școlărilor cu ceasuri cu buton de panică oricând în legătură cu patru nu-

mere de telefon pentru intervenție, inclusiv de la Poliția Locală. Cu scop larg educativ, primarul sectorului 5 a reamintit susținerea de către administrația publică locală a elevilor și a cadrelor didactice cu vouchere pentru cumpărare de manuale și alte cărți.

Cu o privire de ansamblu, președintele FICE România, prof. Toma Mareș, a apreciat interesul crescut al elevilor din clase mari și al părinților pentru măsuri și învățăminte preventive în fața agresiunilor, a violenței și a reiterat necesitatea continuității în acțiuni de conlucrare în acest scop.

Acțiunea a avut un impact deosebit asupra părinților care au participat la eveniment, fiind apreciată pozitiv, cât și asupra partenerilor din comunitate. În urma evenimentului a fost lansat un volum de carte cu lucrări ale partenerilor din țară și străinătate care au arătat interes pentru problematica Conferinței.

Prof. dr. Georgeta Matei
Grădinița Nr. 268

Proiect educațional „Ziua Europei” „Unitate în diversitate”

Argument: Odată cu aderarea la Uniunea Europeană, ziua de 9 mai a devenit déjà o tradiție pentru noi și o sărbătorim în fiecare an. Uniunea Europeană reprezintă cel mai ambițios vis și cel mai amplu proiect cetățenesc al secolului XXI. A fi cu adevărat european înseamnă a participa la imaginarea și la construirea unui tărâm comun de libertate capabil să transforme întreaga lume într-una mai bună, locuită de cetățeni liberi și responsabili.

Proiectul educațional își propune ca elevii să cunoască semnificația zilei de 9 mai și a Uniunii Europene.

Titlul proiectului: „Europa de azi, Europa de mâine”

Beneficiari: elevii claselor V-VIII, Școala Gimnazială Voitinel

Coordonator: prof. Lelcu-Tiperciuc Ionela-Liliana

Scopul proiectului: educarea copiilor în vederea cunoașterii semnificației și a simbolurilor Uniunii Europene.

Obiectivele proiectului:

- inițierea copiilor în cunoașterea unor elemente specifice UE;
- familiarizarea elevilor cu termenii specifici (UE, Parlament European, cetățean european);
- cunoașterea Europei prin intermediul unei expoziții de desene, ilustrații, pliante, cărți;
- înțelegerea noțiunii de „unitate în diversitate”, ca deviză a UE.

Tipul activității: cultural-artistică

Durata proiectului: 9 mai (o zi)

Resurse:

- umane: elevi, profesor coordonator;
- temporale: 9 mai;
- financiare: autofinanțare;
- spațiale: sala de clasă, holul școlii;
- materiale: cărți, reviste, foi albe și colorate, laptop, casete audio, videoproiector, aparat foto, creioane colorate, carioca, acuarele, bloc de desen, lipici;

Etaplele activității:

- ⇒ prezentarea activității și împărțirea sarcinilor de lucru;
- ⇒ Uniunea Europeană – semnificație, simboluri, țări membre;
- ⇒ realizarea unor referate cu tema “Europa și noi”, a unor afișe, desene, colaje, intonarea imnului Europei – “Odă bucuriei.”, confecționare de steaguri din lână;
- ⇒ recital de poezii în limbile română, franceză și engleză;
- ⇒ dramatizare-punerea în scenă a unor piese de teatru; puzzle-uri, colaje, planșe,
- ⇒ realizarea unor prezentări PPT;
- ⇒ concurs “Cetățenii Europei”;
- ⇒ înființarea, în sala de clasă, a “Colțului Europei”-simboluri, imagini, fotografii, desene ale copiilor;
- ⇒ realizarea unui portofoliu-“Europa, casa noastră”;

Evaluare:

- editarea unui CD pentru fiecare clasă cu momentele semnificative ale activităților desfășurate în timpul proiectului;
- realizarea de portofolii și expoziții de fotografii;
- prezentări PPT;
- premiera elevilor care au participat la concurs, au realizat cele mai reușite desene, afișe, colaje.

Diseminare:

- expunerea planșelor/ afișelor/ desenele în școală;
- discutarea rezultatelor concursului;
- prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice “Limbă și comunicare”;

„Cetățenii Europei” - Concurs

1.Ce culoare are drapelul Uniunii Europene?

- a. alb b. albastru c. roșu

2.Câte țări sunt membre ale Uniunii Europene?

- a.27 state b.12 state c.25 state

3.Care este moneda unică pentru țările din Uniunea Europeană?

- a. dolarul b. euro c. francul

4.Câte capitale străbate Dunărea, fluviu european?

- a.3 b.2 c.4

5.Deviza Uniunii Europene este:

- a. ”În unire stă puterea” b. ”Unitate în diversitate” c. ”Toți pentru unul, unul pentru toți.

6.Ziua Europei se sărbătorește pe:

- a.1 Mai b.2 Mai c.9 Mai

7.Care dintre capitalele europene este denumită “Orașul muzicii”?

- a. Paris b. Viena c. București

8.Imnul Uniunii Europene este:

- a. ”Deșteaptă-te române!” b. ”Odă bucuriei” c. ”Hora unirii”

9.Orașul Strasbourg se află în:

- a. Franța b. Belgia c. Germania

10.Câte stelute galbene sunt desenate pe steagul UE și ce semnificație au?

a.12 stelute

b.10 stelute -perfectiunea, unitatea, solidaritatea și armonia dintre popoarele Europei

11. De la izvoare până la Marea Neagră, Dunărea traversează următoarele capitale:

a. Budapesta, Viena, Bratislava, Belgrad;

b.Viena, Budapesta, Bratislava, Belgrad;

c. Viena, Bratislava, Budapesta, Belgrad.

12.În ce an a devenit România stat membru al Uniunii Europene?

a.9 mai 2007 b.1 ianuarie 2008

c.1 ianuarie 2007 d. 9 martie 2008

Dacă ai obținut 12 puncte, ești, un adevărat “Cetățean European”.

Lucrările elevilor:

Prof. Lelcu-Tiperciuc Ionela-Liliana
Școala Gimnazială "Voitineli"
Comuna Voitineli, Județul Suceava

Metoda simulării - un ajutor de neprețuit în studiul disciplinelor tehnice

Rezumat: Așa cum a demonstrat practica, se poate învăța nu numai din experiența directă, autentic trăită, ci și prin experiența simulată. Învățarea prin acțiune fictivă, simulată, se bazează pe jocurile de simulare (asumarea de roluri) și pe învățarea pe simulatoare. A simula înseamnă a imita, a reproduce în mod artificial sisteme, fenomene, fapte, etc., absente creând impresia că există sau că se petrec efectiv sub ochii noștri. Acestea pot fi situații veridice din viața curentă a adulților, situații reale de conducere, pregătire și adoptare a deciziilor, de execuție și control, situații probabile sau imaginare ce urmăresc deprinderea elevilor cu situații de prognoză și previziune și cu situații reale similare.

Simulatoarele sunt sisteme, tehnici, acțiuni sau procedee care imită realitatea la scară redusă. Tehnica de simulare are un caracter formativ prin dezvoltarea ansamblului capacităților elevilor, pregătirea acestora pentru gândirea algoritmică prin nota de veridicitate pe care o dau fenomenelor simulate. Rolul simulării este de a evita șocul adaptării în producție în sistemele reale, de a ajuta la învățarea diferențiată, a forma spiritul de cooperare, de inițiativă și de a dezvolta capacități psihomotorii.

Deosebim următoarele tipuri de metode de simulare: *jocuri educative, jocuri simulative, jocuri de rol, învățarea dramatizată, învățarea pe simulatoare, exersarea unor roluri reale, nesimulate.*

1. Învățarea pe simulatoare, un simulator didactic este un sistem tehnic artificial, construit prin analogie cu un sistem tehnic original, astfel să existe o corespondență biunivocă între elementele structurale și funcționale ale acestuia și sistemul luat ca model.

Această situație similară face posibilă studierea și explicarea acțiunilor complexe, ușurează observarea elementelor componente și funcționalitatea lor, execuția operațiilor, obținerea mai rapidă de priceperi și deprinderi tehnice corecte, se pot mai ușor consolida și verifica cunoștințe și deprinderi, ce vor fi solicitate într-un context real de acțiune. Utilizarea simulatorului poate fi asociată cu proiectări și vizionării concomitente a unor imagini. Simulatoarele pot fi prevăzute cu dispozitive de măsurare a abaterilor comise de participanți, față de etalonul de funcționare, ceea ce face această metodă foarte eficientă. Metoda se pretează la pregătirea în condiții reale de lucru, cu dispozitive

speciale, la îndeplinirea unor acțiuni excepționale și periculoase.

2. Metoda instruirii programate

Această metodă este o metodă activă, independentă, care se bazează pe o schemă program alcătuită pe baza principiului ciberneticii. Este o învățare cu un flux continuu de informație sub un sistem de comandă care îndrumă dobândirea cunoștințelor de către elev. Sistemul de control reglează (autoreglează) învățarea printr-un sistem de conexiune inversă (feed-back). Realizarea acestei învățări se face prin împărțirea materiei în pași la început mai mici, care urmează o succesiune logică riguroasă. Participarea elevilor la acest tip de învățare este activă și conștientă, se respectă ritmul de muncă al fiecărui elev, răspunsurile sunt controlate prompt și permanent.

- **Programarea și principiile programării**, materia este prezentată sub forma unui program sau programe, elaborarea lui cere competență, timp și eforturi sporite din partea echipei care concepe programul și respectarea următoarelor principii:
- **Principiul pașilor mici**, presupune fracționarea cu rigurozitate a materie de învățat într-o serie de unități elementare, simple, ușor de asimilat, logic și organic înlănțuite. Din parcurgerea acestor etape minimale în mintea celui ce învață rezultă conținutul întreg al temei date;
- **Principiul participării active**, necesită participarea activă a elevului care trebuie să completeze un spațiu gol din text, să răspundă pe loc la întrebări, să realizeze un desen, să rezolve un exercițiu, să manipuleze o parte componentă a unei mașini, etc., programul fiind blocat până în momentul în care elevul rezolvă sarcina primită;
- **Principiul verificării (confirmării)** imediate și directă corectitudinii răspunsului la fiecare sarcină de lucru. Această conexiune inversă are ca efect stimularea elevului și îi dă acestuia date despre eficacitatea efortului său de învățare;
- **Principiul ritmului propriu de studiu**, fiecare elev are posibilitatea de a învăța într-un ritm propriu, fără a fi în concurență cu ceilalți și putând insista cât dorește pe anumite aspecte mai greu de asimilat;
- **Principiul reușitei pe baza validării indispensabile a programei**, orice programă ca să fie eficientă trebuie verificată și pusă la punct pe baza unor încercări experimentale sistematice, la unor testări atente, asigurând optimizarea și obiectivizarea proceselor didactice.

Se cunosc trei tipuri principale de programe:

- **Programarea liniară** – a răspunsurilor construite, se bazează pe construirea de către elevi a răspunsurilor așteptate, iar parcurgerea secvențelor urmează o singură înlănțuire, în ordinea numerelor naturale: 1,2 3, 4, etc., poate lua și forma unui “text cu lacune”. Fiecare secvență cuprinde informația, sarcina de lucru, indicația unde poate fi găsit răspunsul corect și locul pentru răspunsul corect în secvența anterioară;
- **Programare ramificată**, cu răspunsuri la alegere și integrarea unor elemente complementare, pentru fiecare sarcină de rezolvat se prezintă elevului o listă de soluții posibile din care trebuie să o aleagă pe cea corectă. Alegerea răspunsului corect îi permite elevului un ritm accelerat de învățare, principiul acestui tip de programare este faptul că se poate învăța și din greșeli, prevenind astfel învățarea mecanică și dând o motivație învățării;
- **Programarea combinată**, folosește îmbinat programarea liniară și programarea ramificată folosind secvențe cu răspunsuri construite, cât și cu secvențe cu răspunsuri la alegere.

- **Mijloacele de realizare** a învățării programate sunt:

- ⇒ manualele programate;
- ⇒ fișele programate care redau conținutul unei lecții;
- ⇒ mașinile de instruire (calculatoarele).

Avantaje:

- ⇒ Se aplică pentru toate disciplinele și în orice moment al lecției;
- ⇒ Permit un schimb continuu de informații între program și elev;
- ⇒ Permit feed-back – ul;
- ⇒ Permit instruirea diferențiată;
- ⇒ Favorizează procesele de gândire;
- ⇒ Crește eficiența și motivarea învățării;
- ⇒ Degreveză profesorul de munca de rutină, plictisitoare, de repetare continuă a unor noțiuni, fenomene, etc.;
- ⇒ Asigură obiectivitatea evaluării.

Dezavantaje:

- ⇒ **Pot duce la izolarea elevului și individualizarea excesivă a învățării;** Oferă soluții “de-a gata”; Nu dă viziune de ansamblu asupra metodelor de rezolvare și soluțiilor pentru problema analizată; Duce la o standardizare a activității de învățare.

În prezent în majoritatea liceelor au fost instalate rețele AEL, care constituie un real ajutor în activitatea didactică, deoarece pentru întreaga paletă de discipline din planul de învățământ sunt concepute lecții demonstrative cu impact maxim asupra elevilor. Pentru aria curriculară tehnologii nu sunt acoperite toate disciplinele, dar este prevăzută posibilitatea introducerii și conceperii de lecții noi adecvate conținuturilor din programa școlară.

Bibliografie

- I. Cergit “Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică, București 1976;
- C-tin. Cucos “Pedagogie”, Editura Polirom, Iași 1996;
- M. Ionescu – “Strategii de predare – învățare în concordanță cu scopurile didactice în Sinteze pe teme de didactică moderne”, Tribuna învățământului, București 1996

Prof. Bostan Elena

Colegiul Tehnic “Costin D. Nenițescu”, Pitești

Realitatea virtuală și esențialitatea sa în cadrul școlilor

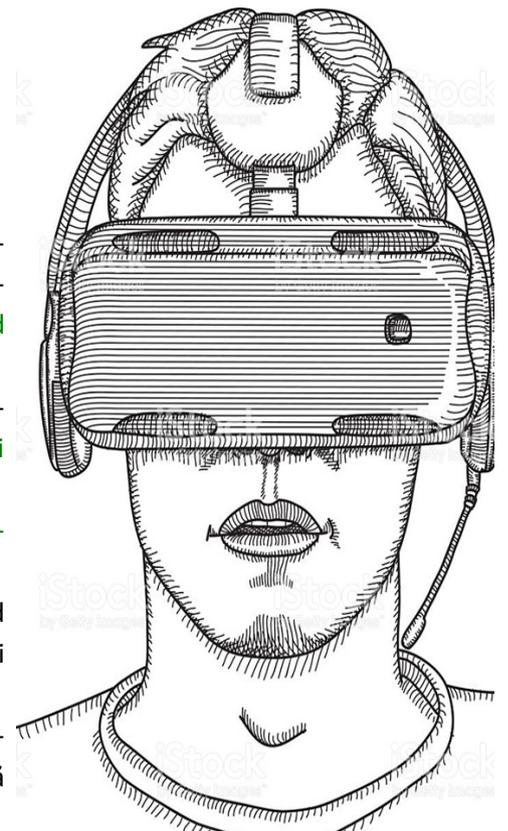
Conceptul de realitate virtuală derivă din termenii de **realitate** și **virtual**. Virtualul presupune absența unor limite vizuale, palpabile. Practic este legat de imaginație și minte. Astfel, realitatea virtuală ar putea fi tradusă prin realitatea imaginativă, a viselor. Asta poate presupune multe opțiuni, dar și o emulare specifică a realității.

Răspunsul la întrebarea **“Ce este realitatea virtuală?”** în termeni tehnici este mult mai direct: realitatea virtuală este termenul ce descrie un mediu tridimensional generat de un computer, un mediu de interacțiune și explorare pentru ființele umane. Acea persoană devine o parte a lumii virtuale sau este “scufundat” în acest mediu, iar cât timp este acolo are puterea de a manipula obiecte sau de a acționa conform unei palete specifice.

Tehnologia realității virtuale trebuie să ia în calcul psihologia umană. De exemplu, câmpul vizual uman nu arată precum un cadru video. **Avem mai mult sau mai puțin de 180 grade de vizibilitate.**

- Dacă un mod de a implementa realitatea virtuală reușește să găsească o combinație potrivită de hardware, soft și de sincronizare senzorială, acesta ajunge la ceea ce putem numi **un simț al prezenței, când subiectul chiar simte că face parte din acel mediu înconjurător.**
- **Realitatea Virtuală** este implementată și creată cu ajutorul tehnologiei computerizate. **Există o sferă de sisteme care merită acestui scop: căști, benzi de alergat omnidirecționale și mănuși speciale.**
- Toate aceste componente au ca scop **stimularea simțurilor și conceperea iluziei realității.**
- Aceste **imagini sunt în mărimea naturală și se schimbă** atunci când persoana se plimbă prin mediul ce corespunde schimbării câmpului vizual.
- Există multe tipuri de sisteme de realitate virtuală, dar toate au aceleași caracteristici, precum abilitatea de a permite persoanei să vadă **imagini tridimensionale.**

RV și procesul de învățare

Înțelegerea de idei, locuri, concepte

**Cine a participat?
În ce a constat experimentul?**

Elevi din clasele 6-12, majoritatea din clasele 6-7, dintre care cei mai mulți nu au testat RV până atunci.

•Studiul s-a împărțit între cei care ar folosi RV pentru a afla noi idei și concepte, în timp ce alții ar alege să fie creatori de concepte, iar aici ne referim la cei din studiul artelor sau programare.

•Majoritatea elevilor au exprimat faptul că îi captivează ideea de a deveni creatori de conținut pentru RV și mai puțini doar simpli consumatori.

•Conform studiului, copiii preferă să afle și să experimenteze în RV concepte pe care poate nu le înțeleg atât de bine din simple explicații

teoretice: la materii ca istoria, fizica sau chimia

•Elevii demonstrează că sunt mai mult interesați să vadă prin intermediul realității virtuale locuri sau experiențe la care accesul în lumea reală nu e facil.

•Un alt aspect care merită a fi menționat este și faptul că procentul celor care au văzut în RV doar entertainment sau joacă e scăzut, semn că realitatea virtuală li se pare o utilitate pentru viitor și pentru dezvoltarea lor personală.

Evaluarea din partea elevilor

- Au mărturisit că au apreciat mai bine Marele Zid Chinezesc după ce l-au putut vedea prin intermediul realității virtuale, iar asta nu a fost singura experiență de acest tip. Ce este mai important pentru dezvoltatori este că elevii au mare încredere în conținutul pe care îl primesc și apreciază simulările realității virtuale, fiind pe deplin conștienți că tehnologia e în curs de dezvoltare.
- Au lăudat inițiativa, susținând că acest fel de experiențe ar trebui să fie disponibile unui număr mai mare de școli.
- Ei apreciază că RV are potențialul de a ajuta oamenii în general, nu doar în studiu ci și în dezvoltare personală.

Aplicații preferate de elevi:

Google Earth, Simulatorul „Grand Canyon”

Theblu (Experimentează minunea și măreția oceanului printr-o serie de habitate), Regele Tut (Aplicații istorice)

Google Earth

Rezultate negative ale experimentului

- Efectul negativ a venit pe partea tehnică, fiind mult mai încântați **dacă firele nu ar exista**. HTC Vive lucrează cu privire la acest aspect. Au lansat primul set de căști wireless. <https://www.vrstudio.ro/vive-focus-ochelarii-vr-wireless/>

Tehnologia ne-a permis și ne permite în continuare să cucerim cele mai înalte și sacre culmi ale evoluției. Fără îndoială, defectele și influențele negative pe care le posedă există și se resimt. Însă, o invenție precum ochelarii de realitate virtuală, ar putea revoluționa modul de percepere și înțelegere a informațiilor de către elevi și un mijloc inovativ de predare pentru profesori, în instituții de învățământ.

Bibliografie:

- <https://www.vrstudio.ro/ce-este-realitatea-virtuala/>
- <https://www.vrstudio.ro/realitatea-virtuala-in-scoli/>
- <https://graphicriver.net/item/virtual-reality-doodle.../153219...>
- <https://www.google.ro/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwi3wYb2o9fYAhUPKIAKHTdhC-cQjhwIBQ&url=https%3A%2F%2Fwww.shutterstock.com%2Fsearch%2Ftech%2Bdoo-dles&psig=AOvVaw2Mb8AxZ15k2hxzJl1WFp3p&ust=1516013314469783>
- <https://www.viveport.com/.../1b591122-7ab7-4c27-9d31-cb...>

Prof. Cristina Goran,
Elev Ana Mărgăritescu,
Colegiul Național "Mircea cel Bătrân",
Râmnicu-Vâlcea

Abordarea multidisciplinară – condiție necesară pentru creșterea calității învățământului profesional și tehnic din România

Economia României se confruntă cu **cea mai acută criză pe piața forței de muncă din cauza lipsei de personal, dar și a scăderii gradului de profesionalizare**. Nevoia de forță de muncă a devenit critică în ultimii ani în țara noastră. Ne lipsesc muncitorii calificați, cei care pot lucra în industrie, agricultură, turism, adevărații meseriași care pot asigura României creșterea PIB sau a nivelului de trai. În acest moment pe piața forței de muncă **există un paradox: firmele au nevoie de angajați, în timp ce șomajul este în creștere**.

Cu mulți ani înainte, învățământul profesional și tehnic era foarte bine organizat și clasat. Liceele și școlile profesionale se aflau chiar în curtea uzinelor și fabricilor, elevii putând astfel să învețe la locul de muncă; trecerea de la școală la viața activă făcându-se ușor, fără obstacole.

În prezent, *marea majoritate a elevilor consideră că au ajuns accidental în liceele tehnice* (note mici la capacitare, greșeli la repartiția computerizată etc.), *părinții acestora asociind învățământul profesional și tehnic cu eșecul copiilor lor*.

Dificultățile pe care le întâlnim în liceele tehnologice sau școlile profesionale sunt numeroase: infrastructura școlară, materialele didactice, serviciile

de consiliere și orientare profesională atât pentru elevi cât și pentru părinții acestora, mecanismele de anticipare a competențelor pe piața muncii, implicarea partenerilor sociali. Cel care se află în mijlocul elevilor, ține legătura cu agenții economici, poate răspunde solicitărilor părinților, este dascălul, puntea de legătură între toți factorii implicați.

Pornind de la aceste premise, **profesorii Liceului Tehnologic "Nikola Tesla" din București au organizat un eveniment ce a avut ca obiectiv principal crearea unui mediu propice pentru găsirea de soluții pentru nevoile identificate ale agenților economici dar și exprimarea preferințelor elevilor**. Evenimentul, care a avut loc în data de **5 iunie 2018**, a fost organizat sub forma unei competiții de idei de afaceri intitulată *"De la micul tehnician, la marele antreprenor!"* și a fost realizat *în parteneriat cu Casa Corpului Didactic*. Scopul activității a fost acela de a dezvolta spiritul antreprenorial în rândul elevilor din liceele tehnologice, de a-i familiariza cu utilizarea adecvată a conceptelor specifice antreprenoriatului, de a-i încuraja în prezentarea ideilor de afaceri în fața unui juriu format preponderent din agenți economici, de a le stimula dorința de a descoperi noi oportunități de business pe piață.

Juriul nu a fost ales la întâmplare, fiecare reprezentant a apreciat câte o secțiune în funcție de domeniul de activitate al firmei din partea căreia venise. Astfel, doamna Laura Dincă – Director BCR Colentina a apreciat partea financiară a proiectelor, doamna Timura Viehmann – Director Calitate Turbomecanica a notat cel mai bun spot publicitar, doamna Gabriela Pătrașcu – Director Resurse Umane Colina Motors a jurizat cea mai buna idee de afacere în colaborare cu domnul Florin Hogeă – Director General TS Operation.

Chiar dacă termenul "antreprenor" s-a aflat pe buzele tuturor, concursul a avut implicații mult mai mari. *Echipele de elevi susținute de profesori dedicați și pasionați de meseria pe care o practică au prezentat idei prin care au impresionat juriul.* În cadrul acestei competiții, *profesorii de discipline tehnice au lucrat "cot la cot" cu cei de discipline economice, demonstrând încă o dată importanța abordării educației din punct de vedere multidisciplinar.* Rezultatele acestei întâlniri au fost remarcabile: elevii au stat față în față cu posibiii viitori angajatori și au putut învăța de la ei, agenții economici au aflat de problemele cu care

se confrunta învățământul profesional și tehnic, au văzut dotările școlii și au încercat să vină cu soluții (parteneriate pentru practică, acordarea de facilități liceului – Domnul Director General – Florin Hogeă -TS Operation a dorit să ajute liceul cu panourile luminoase, implicarea și în alte proiecte alături de școală - "Ziua Ștefetei"), *profesorii au luat cunoștință de nevoile agenților economici și au participat la o dezbateră după încheierea concursului, privind necesitatea reformării învățământului profesional și tehnic.* Din partea Inspectoratului Școlar al Municipiului București, ne-a onorat cu prezența doamna Mioara Marcu, inspector dedicat, interesat de identificarea a unor soluții viabile care să satisfacă atât nevoile stringente ale agenților economici cât și dorințele elevilor noștri de cunoaștere și integrare rapidă la locul de muncă.

Anul acesta ne dorim să repetăm experiența, tot pe 5 iunie, dar sperăm să reușim să-l organizăm într-un spațiu mai ofertant, cu mult mai mulți parteneri implicați.

Prof. Natalia Ioana Iconaru
Secretar Șef Cerasela Tudor
Liceul Tehnologic "Nikola Tesla"

Pregătiți pentru viitor

Începând cu 1 septembrie 2017 și până la 31 august 2019, în Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sf. Maria" se derulează, în cadrul Programului Erasmus+, acțiunea KA1 proiectul de educație școlară "**Quality Education for a Safer Future of the Hearing Impaired Students, for Equal Job Opportunities on the European Market - Ready for the Future**" nr. 2017-1-RO01-KA101-036577

Obiectivul general al proiectului îl reprezintă dezvoltarea profesională a cadrelor didactice din școala noastră în domeniul educației pentru a inova și îmbunătăți calitatea procesului de predare-învățare-evaluare, astfel încât să putem oferi activități și programe educaționale corespunzătoare nevoilor tinerilor cu deficiențe de auz, conform politicilor educaționale ale U.E., în vederea creșterii șanselor de angajare pe piața europeană a muncii.

În urma implementării acestui proiect:

- 4 membri ai echipei manageriale au achiziționat **competențe de management școlar în domeniul vocațional**

în vederea armonizării activităților manageriale cu cele din școli europene cu vechime în acest domeniu

-18 cadre didactice și 2 instructori de educație extracurriculară și-au consolidat **cunoștințele cu privire la metode și mijloace alternative, strategii și instrumente specifice disciplinelor cu caracter practic-aplicativ în concordanță cu particularitățile psihoindividuale ale elevilor deficienți de auz și cu cerințele pieței muncii**

-18 cadre didactice și 2 instructori de educație extracurriculară și-au dezvoltat **competențele necesare organizării, derulării, monitorizării activităților de formare profesională a elevilor în vederea facilitării și unei mai bune orientări școlare și profesionale a elevilor**

-18 cadre didactice și 2 instructori de educație extracurriculară și-au îmbunătățit **competențele artistice, vocaționale, antreprenoriale și în domeniul IT în vederea realizării unor activități curriculare și extracurriculare cât mai adecvate nevoilor elevilor deficienți de auz**

-18 cadre didactice și 2 instructori de educație extracurriculară și-au dezvoltat **abilitățile în vederea elaborării unei noi discipline opționale *Educație antreprenorială* (clasele 7-10) care să contribuie la sporirea calității și atractivității ofertei educaționale a școlii noastre.**

Participanții la cursurile de 10 zile organizate în Bulgaria –**“Handmade”, “Decorațiuni interioare”** (15-26 octombrie 2018, la Association for Career Development and Training, Plovdiv) și în Italia **“IT-ul baza unui viitor sigur”, “Educație antreprenorială”** (3-14 decembrie 2019 la Associazione Artistica Culturale “A Rocca”, Barcellona Pozzo di Gotto), dar și la activitățile de job shadowing în Bulgaria (12-16 martie 2018, la Special High-School for Deaf-Mute Children - Ssodus prof. Dr. St. Belinov, Plovdiv) și Portugalia (4-8 iunie 2018, la EPRALIMA_Escola Profissional do Alto Lima, C.I.P.R.L., Arcos de Valdevez) și-au însușit/dezvoltat cunoștințe, abilități și atitudini în domeniul terapiei ocupationale, art-terapiei, antreprenorial, vocațional, IT.

Pe parcursul proiectului, participanții și-au dezvoltat abilitățile de a transfera la nivel local, național, internațional modele europene de bune practici. Prin activități atractive, practice în cadrul orelor de terapie ocupațională, art-terapie, artă și meșteșug/IT elevii își vor dezvolta abilitățile manuale, competențele artistice, creativitatea și imaginația, vor învăța cum să confecționeze obiecte, să utilizeze diferite soft-uri educaționale. Prin aceste activități dorim să formăm competențe de bază în domeniul vocațional.

Pe parcursul orelor de educație antreprenorială, elevii din gimnaziu și școala profesională își vor forma competențe antreprenoriale, vor învăța cum să-și valorifice produsele muncii lor. Școala noastră dispune de tipografie, atelier de bucătărie, croitorie, arte plastice, laboratoare IT. În cadrul activităților desfășurate în aceste ateliere, laboratoare dorim să punem bazele unei viitoare meserii.

Se va îmbogăți curriculumul școlii prin **realizarea unui opțional atractiv transdisciplinar “Educație antreprenorială”**. În cadrul școlii noastre **se va înființa un Centru de documentare și de resurse atât pentru părinți, cât și pentru profesorii care lucrează cu elevii cu CES.**

Diversificarea curriculară prin opționale atractive, inovative va duce la creșterea interesului elevilor față de activitățile școlare. Formarea competențelor de baza în diverse domenii, le permite elevilor să se orienteze către o meserie care li se potrivește și astfel le este facilitată inserția socio-profesională. Pe termen lung ne dorim să ne diversificăm profilul profesional special, să le dăm posibilitatea elevilor să obțină o certificare în domeniul gastronomic, croitoriei, artelor plastice.

Ne dorim ca școala noastră să ofere o educație de calitate la standarde europene, să păstreze titlul de Școală Europeană, iar competențele manageriale dezvoltate de către personalul de conducere în cadrul acestui proiect vor duce la atingerea acestui obiectiv.

Prin derularea proiectelor europene Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria" urmărește îndeplinirea misiunii sale de a crește calitatea educației și formării profesionale a elevilor deficienți de auz prin implementarea de strategii și metode de lucru inovative care să conducă la dobândirea de noi competențe, care ulterior să le permită elevilor inserția socio-profesională.

Quality Education for a Safer Future of the Hearing Impaired Students, for Equal Job Opportunities on the European Market

2017 – 1 – RO01- KA-002536

Perseverență, Succes, Respect, Educație, Abilități, Comunicare, Integrare, Experiență, Învățare, Leadership, Toleranță, Reputație, Creativitate, Inovație

Carieră

Ready for the Future

- ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ PENTRU DEFICIENȚI DE AUZ "SFÂNTA MARIA", București, România
- SPECIAL HIGH-SCHOOL FOR DEAF-MUTE CHILDREN- SSUDUS PROF. DR. ST. BELINOV, Plovdiv, Bulgaria
- ASSOCIATION FOR CAREER DEVELOPMENT AND TRAINING, Plovdiv, Bulgaria
- ASSOCIAZIONE ARTISTICA CULTURALE "A ROCCA", Barcellona Pozzo di Gotto, Italia
- EPRALIMA, Escola Profissional do Alto Lima, C.I.P.R.L., Arcos de Valdevez, Portugal

Prof. Stoica Florica
Școala Profesională Specială pentru Deficienți de Auz "Sfânta Maria"

Comunicarea inter și intrainstituțională

Trăim și vom trăi vremuri ale comunicării. Peste tot și cu mijloace tot mai perfecționate comunicăm. Presa vizuală, cea audio și cea scrisă, telefoanele mobile, internetul și multe altele creează o atmosferă foarte densă a comunicării. S-ar putea crede că, odată cu intensificarea și extinderea comunicării, a întreținerii nevoii schimbului de informații, oamenii învață și știu de la sine să comunice. Însă, la o privire mai atentă, se observă că atmosfera nu este lipsită de neînțelegeri, de formalism, de nesincronizări, de confruntări interpersonale.

În substanța-i intrinsecă, **comunicarea presupune cunoașterea, aprofundarea, dezvăluirea atentă, nuanțată și onestă a structurilor psihologice, axiologice, filozofice.** În comunicare, partea vizibilă, rostită este clădită pe partea nevăzută, nerostită exterior. Comunicarea interumană este ancorată adânc în lumea noastră interioară: în stările noastre afective, în motivațiile noastre, în părerea noastră generală despre viață, oameni, relații, fericire, Dumnezeu. De asemenea, comunicarea dintre noi are ca suport convingerile, credințele, valorile, prejudecățile, obiceiurile și educația noastră.

Comunicarea educațională sau pedagogică este comunicarea care mijlocește realizarea fenomenului educațional în ansamblul său, indiferent de conținuturile, nivelurile, formele sau partenerii implicați. Față de acestea, comunicarea didactică apare ca formă particulară, obligatorie în vehicularea unor conținuturi determinate, specifice unui act de învățare sistematică, asistată. Comunicarea constituie baza procesului de predare - asimilare a cunoștințelor în cadrul instituționalizat al școlii și între parteneri cu roluri determinate. Atât comunicarea educațională, cât și cea didactică pot fi considerate ca fiind forme specializate ale fenomenului complex și dinamic al comunicării umane.

În accepțiunea sa cea mai largă, **comunicarea poate fi definită ca fiind relația bazată pe co-împărtășirea unei semnificații.** Dacă informația este premisa absolut necesară unui act de comunicare, ea nu este însă și suficientă. Absența înțelegerii acelei informații și a cadrului relațional care să-i ghideze și să-i fixeze semnificația, anulează comunicarea. În esență, **a comunica înseamnă " a fi împreună cu", "a împărtăși și a te împărtăși, a realiza o comuniune de gând, simțire, acțiune."** Este foarte important să știm să comunicăm cu copiii. Calitatea relației noastre cu ei, dar și consistența lor umană, spirituală depind mult de calitatea și de durata comunicării noastre cu ei. În prima parte a vieții, comunicarea copiilor cu părinții și profesorii are o mare greutate. Formarea lor se întemeiază în considerabila măsură pe schimbul de mesaje pe care îl au cu adulții. În consecință, nu putem trece indiferenți peste această dimensiune a relației noastre cu copiii, fie că sunt fiii noștri naturali sau elevii noștri. **"Felul în care vorbesc părinții și profesorii "**- scrie H. Ginott- **"îi arată copilului părerea lor despre el.** Afirmatiile lor influențează încrederea și prețuirea pe care acesta o acordă propriei persoane.

De aceea, în actul permanent al comunicării lor cu copiii, educatorii - în general- vor fi atenți la "diferența dintre cuvintele care demoralizează și cele care dau curaj", la cea "dintre cuvintele care incită la confruntare și cele care invită la cooperare", la cea "dintre cuvintele care îl pun pe copil în imposibilitatea de a gândi sau de a se concentra.

Desigur că, pe măsură ce cresc, copiii se comportă diferit în situațiile de comunicare, cu prietenii, colegii, părinții, sau profesorii lor. Cu toate acestea, există și aspecte comune ale interacțiunii dialogate. Noi, adulții, vom ține seama atât de aspectele generale, dar și de cele particulare, atunci când comunicăm cu elevii. Se impune să fim atenți la dinamica și fluctuațiile vieții emoționale ale elevilor noștri, întrucât în funcție de semnul (pozitiv sau negativ) , de intensitatea și de durata ei, comunicarea noastră intră sau nu în criză, are sau nu efecte favorabile asupra activității lor de învățare. Este necesar ca - pentru a se instrui - elevii noștri să fie pregătiți emoțional să asculte și să învețe. Această pregătire presupune, mai întâi, să creăm condițiile ca ei să-și dezvăluie o parte din bagajul emoțional cu care vin la școală. Elevii sunt mult mai dispuși să se poarte în mod responsabil atunci când profesorii descriu problema, în loc să acuze sau să dea ordine, notează A. Faber (2002, p.58.

De exemplu, în loc de:

- Dan, ce neatent ești! Uite ce-ai făcut pe jos!
- Cine-i geniul care a uitat să-și treacă numele pe lucrare?
- Încetați tămbălăul ăsta și treceți imediat în clasă! Hai, mișcați-vă!

S-ar putea:

- Dan, sunt niște pete de acuarelă pe jos!
- Am o lucrare nesemnată, dragii mei!
- Băieți, se aud vocile voastre tocmai de pe holl!

Tot astfel, atunci când profesorii dau informații fără insulte, este mult mai probabil ca elevii să-și schimbe comportamentul.

De asemenea, în loc de a da un ordin, de a formula o profeție descurajatoare sau de a adresa o amenințare, este mai onest și mai acceptabil să oferim o variantă. " Amenințările și ordinele " - scriu A. Faber și colaboratorii (2002) - "îi pot face pe elevi să se simtă neajutorați sau să fie îndărătnici.

Mereu atenți la viața lor emoțională și cu dorința sinceră de a-i respecta, este recomandabil ca în loc să lansăm un avertisment, să facem morală sau să le aducem elevilor niște acuzații, să ne exprimăm scurt, printr-un singur cuvânt. În general, lor nu le place să li se facă morală sau să asculte lungi explicații. "Un singur cuvânt sau gest îi încurajează să se gândească la problemă și să își dea seama ce trebuie făcut ".

De exemplu, în loc de:

- Unde pleci așa, fără haină? Afară e frig, nu mai e ca ieri. Vrei să răcești ?

S-ar putea: - Luiza, haina!.....

Există, în multe cazuri, și tendința de a fi sarcastici, de a-i face să le fie rușine sau de a-i insulta pe elevi. Este recomandabil ca în locul unor asemenea reacții să le vorbim despre sentimentele noastre. O altă tendință des întâlnită la adulți este aceea de a eticheta. Specialiștii recomandă să nu ne angajăm în etichetarea copilului, să încetăm cu etichetările referitoare la capacitățile lor de învățare. Nu putem simplifica evoluția unui copil. Etichetările sunt supărătoare și constrângătoare, oricât am crede că sunt de inofensive. Mai degrabă, să vedem în fiecare copil o ființă cu potențialități multiple. Înainte de a formula și de a pune etichete, să ne străduim ca fiecare copil să fie încurajat " să guste plăcerea de a face sport, de a cânta, de a dansa, de a juca pe o scenă de teatru sau de a face arte plastice.

În loc să etichetăm copilul, mai bine:

- să căutăm prilejul de a-i arăta o nouă imagine despre el însuși;
- să-l punem într-o situație în care să se poată vedea singur altfel;
- să prezentăm comportamentul pe care ne-ar plăcea să-l vedem;
- să-i reamintim realizările lui anterioare;
- să ne formulăm sentimentele și/ sau așteptările;

Este indicat să fim prudenți cu etichetările, dar și cu laudele. Majoritatea copiilor încep să se simtă incomod când aud comentarii nesfârșite despre comportamentul lor. Alți copii au o reacție foarte diferită atunci când știu că "sunt băgați în seamă" tot timpul.

Prin urmare, ca adulți, este necesar să știm dacă - în raport cu elevul - lauda noastră este folositoare sau nu; iar ea este folositoare, dacă îl ajută să își conștientizeze forța și să capete o imagine clară despre capacitățile și

realizările sale; și nefolositoare, dacă aprecierile noastre îl fac pe copil mai dependent de persoana și de aprobarea noastră .

Așadar, comunicarea cu copiii, elevii, nu este un exercițiu psihosocial în sine. Ne interesează foarte mult principiile și valorile care o întemeiază, specificul/particularitățile în lumea pe care o traversăm; de aici întreg contextul de idei, mesaje, stări afective implicat în ce, cum și când comunicăm cu copiii și elevii noștri.

Bibliografie

- Gabriel Albu, *Comunicarea interpersonală*, Editura Institutul European, Iași, 2008
- Andrei Cosmovici, Luminița Iacob, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, București, 2008
- Bogdan Balan, Ștefan Boncu, Andrei Cosmovici, Constantin Cuceș, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, București, 2005

Prof. Andrișan Dorina Maricica
Școala Gimnazială "Satu Mare"
Localitatea Satu Mare, Județul Suceava

Orientarea lecturii elevilor în ciclul primar

Mihai Beniuc spunea că „lectura este pentru spirit ceea ce exercițiul este pentru trup”.

Un învățător dedicat este conștient de veridicitatea aserțiunii și practică constant cu elevii săi, exercițiul minții, prin lectură. În mod special, la ciclul primar, învățătorul trebuie să sădească în mințile și sufletele copiilor dragostea pentru lectură, îndemnându-i prin cuvintele lui G.F. Morozov: „Lubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult.” În demersul său, îi va deprinde pe elevi cu lectura, privită ca un instrument care dezvoltă posibilitățile de comunicare între oameni, devenind „ecoul capacităților de gândire și limbaj” prin aspectele educative pe care le implică: aspectul cognitiv, aspectul educativ și aspectul formativ.

În egală măsură, trebuie să educe și gustul literar, cu mare atenție ghidându-i pe elevi în alegerea cărților potrivite, urmărind și atingerea finalităților care se urmăresc prin lectura elevilor la clasele primare.

Obiectivul lecturii îl constituie consolidarea deprinderilor de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă. Fluența înseamnă citire aparent lipsită de efort, cu expresivitate și inflexiuni relevante ale vocii. Ea poate fi dezvoltată prin instruire direct, folosind cititul repetat sau prin incorporarea cititului repetat într-un context care este interesant și are sens.

Metodele și tehnicile didactice aplicabile în scopul dezvoltării fluentei sunt:

- **citirea repetată:** Cercetările arată că citirea aceluiași material din nou și din nou conduce nu doar la îmbunătățirea cititului acelu text, dar cititul fluent se poate transfera și la alte texte. Pentru a fi eficientă, metoda presupune alegerea unor texte la nivelul de instruire al elevilor (să conțină între 90- 96% cuvinte pe care elevii să le recunoască, să fie interesante și cu sens, dar nu prea ușor predictibile).

- **citirea în gând:** Fiecare elev își alege ce să citească (reviste, cărți de povești, poezii, enciclopedii) iar învățătorul face același lucru- citește. După o sesiune de 15- 20 minute de citire în gând, urmează o discuție cu elevii, care fac un scurt rezumat oral a ceea ce au citit și recomandă și altora. Se notează ceea ce au citit copiii.

- **cititul cu un prieten:** Elevii sunt împărțiți pe nivele de lectură și se fac perechi: un cititor fluent cu un cititor mai puțin fluent. Câte doi, citesc pe rând paragrafe ale aceluiași text.

- **teatrul cititorilor** (citirea pe roluri): Reprezintă transformarea în lucruri spuse a textului scris. Este o modalitate naturală de a promova fluența pentru că elevii exersează cititul fluent fără să-și dea seama că fac acest lucru. Elevii câștigă încredere pentru a vorbi în public. Pentru această activitate, avem nevoie de o piesă scurtă sau un basm transcris. Textul ar trebui să fie desigur de scurt pentru a fi citit în 10- 15 minute și să aibă mai multe secvențe dialogate pentru ca fiecare actor să aibă ceva de spus.

Pașii care trebuie urmați sunt:

- învățătorul parcurge textul și îl împarte în părți pe care le pot lectura copii diferiți;
- se solicită voluntari pentru diferitele părți și se împarte câte un exemplar din text;
- învățătorul citește cu voce tare textul pentru ca elevii să îl audă citit fluent;
- elevii vor citi în ecou părțile textului (învățătorul citește o secțiune, apoi elevii citesc acea secțiune);
- elevii desemnați vor citi diferitele părți ale textului;
- dacă nu sunt suficiente părți pentru fiecare, unii elevi vor fi spectatori;
- se poate înviora atmosfera cu elemente de costumație și de decor;
- elevii vor folosi gesturi pentru a-și acompania textul și pot reacționa la ce au spus alte personaje prin limbaj corporal;
- se exersează citirea scenei respective de mai multe ori pentru a deveni mai fluenți.

- **cititul în cor și repetarea:** Citirea în cor a unei poezii este o modalitate naturală de a dezvolta fluența. Poeziile sunt menite să fie citite/ recitate cu voce tare. Cititul în cor al unor poezii poate fi distractiv pentru că elevii vor explora potențialul dramatic al poeziei și al vocilor proprii. Scopul pentru care cerem elevilor să citească în cor este cel de a le menține vocile animate, nu târăgănite. Copiii vor învăța să se concentreze pe sunete dacă sunt provocați să pronunțe, astfel încât poezia să sune într-un anumit fel.

Începând din clasa I, învățătorul este dator ca prin stimularea interesului pentru lectură să dezvolte și gustul copiilor pentru descriere, pentru contemplarea tablourilor din natură, pentru a îi prinde în vraja țesută de fascinantul univers al viețuitoarelor, al plantelor, al naturii în general. Natura, a constituit și constituie încă, prin potențialul său infinit de explorări, una dintre temele mari de inspirație ale scriitorilor. Prin exploatarea operelor literare care abordează tema naturii, învățătorul va urmări să dezvolte gustul estetic al elevilor, va urmări îmbogățirea și activizarea vocabularului acestora, dezvoltarea capacităților creative, formarea idealurilor etice și estetice, lărgirea orizontului imaginativ.

În basme și povești natura este prietena personajelor, le facilitează realizarea acțiunilor, dându-le curaj, în timp ce pentru personajele negative, devine un dușman iscusit care le încurcă drumurile, și le zădărnicește acțiunile:

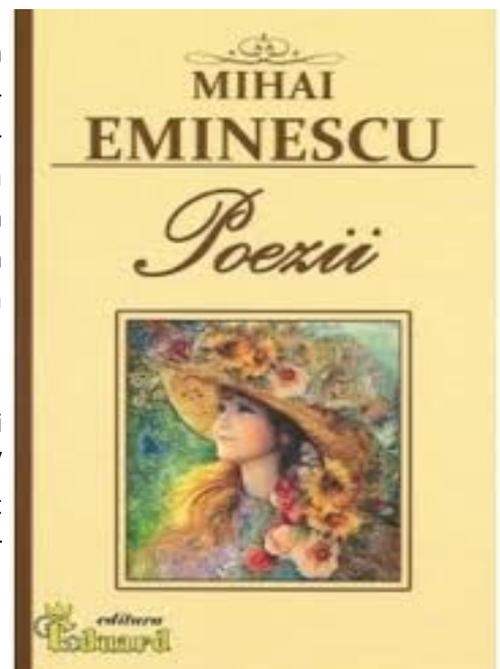

- Ion Creangă, *Harap Alb, Fata babei și fata moșneagului, Amintiri din copilărie, etc;*
- Petre Ispirescu, *Sarea în bucate, Prâslea cel voinic și merele de aur, etc.;*
- Călin Gruia, *Găinușa cea moțată, Nuielușa de alun;*
- Victor Eftimiu, *Moș Viscol și Primăvara.*

În alte opere natura acționează cu instincte materne, de protejare și alinare, sugerând-ne profunzimea comuniunii a omului cu o natură metamorfozată, un partener de dialog pe teme existențiale profunde:

- **Mihail Sadoveanu, *Dumbrava minunată (Sfat cu Sora-Soarelui)*:** „Floarea lăasă să cadă deasupra copilei două petale ca niște fluturi de lumină și clătină întristată capul”.

- **Mihai Eminescu, *Revedere*:** „Codrule, codruțule / Ce mai faci, drăguțule, / Că de când nu ne-am văzut / Multă vreme au trecut / Și de când m-am depărtat / Multă lume am umblat / ...” sau *Fiind băiet păduri cutreieram*: „Fiind băiet păduri cutreieram / Și mă culcam ades lângă izvor / Iar brațul drept sub cap eu mi- puneam / S-aud cum sună apa / ncețisor: / Un freamăt lin trecea din ram în ram / Și un miros venea adormitor / Astfel ades eu noapți întregi am mas / Blând îngânat de-al valurilor glas / ...”

În alte opere natura acționează cu instincte materne, de protejare și alinare, sugerând-ne profunda comuniune a omului cu o natură metamorfozată, un partener de dialog pe teme existențiale profunde:

- **Mihail Sadoveanu, *Dumbrava minunată (Sfat cu Sora-Soarelui)***: „Floarea lăasă să cadă deasupra copilei două petale ca niște fluturi de lumină și clătină întristată capul”.

- **Mihai Eminescu, *Revedere***: „Codrule, codruțule / Ce mai faci, drăguțule,/ Că de când nu ne-am văzut/ Multă vreme au trecut/ Și de când m-am depărtat/ Multă lume am umblat/...” sau *Fiind băiet păduri cutreieram*: „Fiind băiet păduri cutreieram/ Și mă culcam ades lângă izvor/ Iar brațul drept sub cap eu mi/- puneam/ S-aud cum sună apa/ ncețisor:/ Un freamăt lin trecea din ram în ram/ Și un miros venea adormitor/ Astfel ades eu nopti întregi am mas/ Blând îngânat de-al valurilor glas/...”

Natura, prin formele ei geografice care îmbracă zonele mirifice ale plaiurilor românești, devine obiect de contemplare, fascinând deopotrivă autorul și cititorul:

- **Lucian Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor***: „Mai de parte, pe râu în sus, către miazăzi, se profilau Munții albaștri iar pe râu în jos, spre mizănoapte- alți Munți: Munții Apuseni, în depărtarea căroră deslușeam înseosebi două vârfuri. Două vârfuri: unul boltit, altul ascuțit. N-am aflat niciodată numele acestor zeități, ce mi-au străjuit copilăria. Spre apus știam că se întinde Valea Mureșului căci de acolo veneau toamna negurile, aspre și reci ...”

- **Alexandru Vlahuță, *România pitorească (Pe Argeș. Curtea-de -Argeș)***: „Numai Argeșul, călător fără odihnă, trece hăulind pe spintecătura văilor, și undele lui vorbesc de măreția și frumusețile Negoiului, din coapsa căruia au izvorât, de codrii lui deși, adânci, nestrăbătuți, unde fiarele șed fără frică tolănite-n luminișuri ș-ascultă ca omul cântecul privighetorilor, unde mușchiul e moale ca perna de puf, și izvoarele, albe ca spuma laptelui, și brazii așa de n-alți, că-ți cade căciula din cap când stai să te uiți în vârful lor.”

- **Mihail Sadoveanu, *Țara de dincolo de negură (Mirajul)***: „Cum am ieșit în lungul Dunării, printre luncile cele mari de sălcii, care se închinau lin la suflarea vântului, am înțeles că intrăm în altă viață, ori într-un basm. Dincolo de lunci erau garlele afunde și nenumărate, cu închisorile peștelui; cherchanalele de ciamur, otacurile primitive ale pescarilor.” „Am văzut foind în baltă atâta pește, încât într-adevăr am avut spaima și senzația unei invazii”, iar „miile de paseri și de animale” care trăiesc „o viață neînfrântă” se încadrează în vasta existență ce cuprinde plante și insecte, dând senzația de viașă „fără număr, fără sfârșit, multiplă și fabuloasă, iz-

vorată din veșnicie.”

- **Calistrat Hogaș, *Pe drumuri de munte*; - Geo Bogza, *Cartea Oltului***

Natura devine și un cadru natural benefic cunoașterii, auto-cunoașterii, dobândirii unor fine și profunde sentimente de dragoste pentru frumos, pentru mediul înconjurător, pentru semenii noștri, devine mediul în care elevii exersează sentimente de compasiune, mai mult unde se formează ca viitori oameni, învățând lecțiile hărniciei, generozității, atenției, într-un cuvânt, lecții de viață. Natura a ajutat nenumărați scriitori să creeze bijuterii literare având ca protagoniști animale, păsări, flori (fauna și flora).

- **Ion Agârbiceanu, *File din cartea naturii (Păpădia)***: „ntârziată, se grăbea acum și primăvara să câștige ce a pierdut. Dintr-o zi într-alta înverzeau luncile și răzoarele tot mai tare și, într-o bună dimineață, Anicuța rămase încremenită când deschise ușa grădinii...”

Floricelele păreau că i-au furat ochii, și copila nu mai putu face nici un pas: privea întins covorul de bănuți galbeni, ba parcă de luminițe - și încet-încet se însenină toată fața, cât părea că o sărută soarele de deasupra.”

- **Emil Gârleanu, *Din lumea celor care nu cuvântă***:

Căprioara, Fricosul, Frunza „În scurtă vreme se desfăcu mare, verde, mai frumoasă ca toate, mai sus decât celelalte, tocmai în vârf. De deasupra îi cădea lumina, dedesubt se ridica, până la ea, mireasma crinilor albi, singuratici.

Un ciripit străin o miră. Și cea dintâi rândunică, venită de departe, tăia albastrul ca o săgeată, înconjură copacul de câteva ori cu strigăte de bucurie, apoi se așeză pe streășina casei, cântând mereu. Dar într-o dimineață raza de soare nu mai veni. Cerul rămase acoperit de nori. Cea dintâi picătură de ploaie o izbi rece, greoaie. Câteva zile a plouat. Nici rândunele nu se mai vedeau. Dar mirosul crinilor, seara, se împrăștia puternic, umed: o amețea.”

- **George Topârceanu, *Câți ca voi, Balada unui greier mic, Broaștele***:

„Ostroave mari de umbră închipuiau corăbii,/ Iar papura, mișcată în treacăt de zefiri,/ Nălța mănunchi în aer tremurătoare săbii/ Prin pânza de lumină a undelor subțiri./ Și broaștele semețe cântau cu glasuri multe/Pe când, din înălțime, privindu-și fața-n lac,/ Un nour singuratic stătea uimit ș-asculte/”

Se auzea în zăvoi, dincolo peste iaz, o mulțime; aici însă nu. Ne gândeam că poate și-a găsit soția și s-o fi dus după ea în zăvoi; și ne sileam s-o recunoaștem de pe cântec; dar, ori că era prea departe și nu puteam deosebi toate sunetele, ori că nu cânta toate la fel; dar lucru hotărât, lipsea un sunet; n-auzeam pe niciuna făcând: clings! Nu-l auzeam și să vezi de ce.”

Natura și anotimpurile oferă micilor cititori neegalabile pagini de descriere, în exprimări artistice încântătoare.

-George Coșbuc, Poezii-Vestitorii primăverii: „, Voi ați cântat cu glas fierbinte/ Naturii calde imnuri sfinte,/ Ori doine dragi, când v-ați adus/ De noi aminte!/ Străinilor voi nu le-ați spus,/ Că doine ca a noastre nu-s?”

-Vasile Alecsandri, Poezii—Miezul iernii: „În păduri trăsesc stejarii! E un ger amar, cumplit!/ Stelele par înghețate, cerul pare oțelit,/ Iar zăpada cristalină pe câmpii strălucitoare/ Pare-un lan de diamanturi ce scârțâie sub picioare./ Fumuri albe se ridică în văzduhul scânteios

Ca înaltele coloane unui templu maiestos,/ Și pe ele se așează bolta cerului senină,/ Unde luna își aprinde farul tainic de lumină.”
-Mihai Eminescu, *Poezii -La mijloc de codru des* „, La mijloc de codru des/Toate păsările ies,/ Din hucaag de aluniș,/ La voiosul luminiș,/ Luminiș de lângă baltă,/ Care-n trestia înaltă/Legănându-se din unde,/ În adâncu-i se pătrunde/Și de lună și de soare/ Și de păsări călătoare,/ Și de lună și de stele/Și de zbor de rândunele/ Și de chipul dragei mele.”

-Octavian Goga, Toamnă: „, Văl de brumă argintie/ Mi-a împodobit grădina/Firelor de lămâiță/Li se uscă rădăcina./ Peste creștet de dumbravă/Norii suri își poartă plumbul, /Cu podoaba zdrențuită/Tremură pe câmp porumbul.”

În concluzie , lucrul cu cartea este de neînlocuit pe parcursul școlarizării. Învățătorului îi revine sarcina de a îl apropia pe elev, în mod conștient de universul cărții, de universul naturii, care aduce bucurie doar dacă înțelegem faptul că fiecare carte este „o călătorie prin suflete, gânduri și frumusețe”, așa cum afirma Mihail Sadoveanu.

Bibliografie:

1. Carmen Iordăchescu, *Să dezlegăm tainele textelor literare*, Pitești, 2005, Ed. Carminis
2. Mihal Sadoveanu, *Țara de dincolo de negură*, 2003, Ed. Herra
3. Octavian Goga, *Poezii*, 2007, Ed. Aula
4. Vasile Alecsandri, *Poezii*, 2007, Ed. Aula
5. George Coșbuc, *Poezii*, 2007, Ed. Aula
6. Lucian Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor*, București, 1984, Ed. Ion Creangă
7. *Carte de lectură*, clasele II-IV, 2002, Ed. Didactică și Pedagogică
8. www.didactic.ro

Prof. Florea Veronica Alina
Școala Gimnazială Optași-Măgura, Olt

Rolul cercului de lectură în dezvoltarea creativității elevilor de gimnaziu

Acțiunea educațională se desfășoară prin implicarea unor elemente de construcție fundamentale care valorifică o serie de influențe ce determină și duc la bun sfârșit procesul educațional. **Cercul de lectură și atelierile de scriere creativă pe care am ales să le desfășor în cadrul Școlii Gimnaziale "Constantin Ioan Moțaș" din Mediaș au oferit elevilor posibilitatea de a descifra și de a aprofunda modul în care sunt construite textele literare, dar și mijloacele prin care ei înșiși pot redacta diverse texte, aceste activități constituind practic o deschidere spre spațiul miraculos al literaturii, ajutându-i să înțeleagă această lume, *descoperindu-se pe ei înșiși într-o ipostază poate necunoscută încă*, după cum afirmă Alina Pamfil.**

Pornind de la aceste premise, am înțeles că a valorifica însușirile pozitive ale elevilor, respectându-se ritmurile de lucru personale, **menținând un climat de încredere, dar și de cultivare a încrederii în părerile celorlalți** – adică a așeza elevul în centrul activității de învățare – este și **trebuie să fie o prioritate pentru orice cadru didactic**. Obiectivele pe care ni le-am fixat au fost acelea de a identifica abilitățile creative ale elevilor din clasele gimnaziale, de a elabora și implementa programe individuale de stimulare a creativității, de a adopta un program de promovare a lecturii prin realizarea recenziilor unor cărți citite în cadrul Cercului, dar și instituirea unor atelierile de scriere creativă pe diverse teme.

Pe baza cunoașterii particularităților psihoindividuale ale elevilor, dar având în vedere și tratarea diferențiată a acestora, am luat în considerare sarcini de învățare care au fost proiectate/ realizate în zona dezvoltării proxime, adică puțin peste posibilitățile de moment ale elevului. Altfel spus, **s-a dorit realizarea unei instruii personalizate** deoarece am urmărit consecvent valorizarea însușirilor pozitive ale tuturor participanților la activitățile desfășurate, iar valorizarea potențialului fiecăruia și încurajarea reflecției la elevi a fost unul dintre dezideratele propuse, prin activități în care elevul a devenit subiect al propriei formări, fiind motivat astfel pentru învățare.

Prin acest demers, aplicând metode moderne, dar și metode clasice de stimulare a creativității elevilor, considerăm că am reușit să demonstrăm că fiecare elev are un potențial creativ latent care poate fi valorificat cu succes atât în cadrul unor cercuri de lectură, cât și la

clasă, prin adaptarea unor strategii potrivite fiecărui grup de elevi în parte.

Expresivitatea emoțională afișată de elevi pe parcursul desfășurării activităților propuse a constituit, fără îndoială, un indiciu pentru cadrul didactic coordonator în decodificarea gradului de înțelegere a sarcinilor de învățare, în aprecierea dificultății acestora și, nu în ultimul rând, asupra faptului că ne aflăm pe drumul cel bun, existând șanse optime de a obține randamentul scontat.

Principalele instrumente de stimulare a creativității aplicate în cadrul cercului de lectură, au fost următoarele: *tehnica bilețelului, Eu sunt..., cvintetul, metoda proiectului, povestea de 5 minute, metoda GROWTH (Building trust), Poezie ... în mișcare, cartonașele Dixit, compunere puzzle*.

Climatul în care s-au desfășurat activitățile în cadrul Cercului a fost unul prietenos, favorabil, creându-se o atmosferă afectivă optimă care să ofere elevilor posibilitatea de a-și expune opiniile într-o atmosferă neautoritară, unde ideile valoroase ale elevilor au fost apreciate constant, iar nereușitele nu au fost ridiculizate. Elevii au fost încurajați să pună cât mai multe întrebări, comunicarea fiind stimulată prin dezbateri între profesor și elevi. Ipostazele în care cadrul didactic s-a aflat în cadrul activităților au fost - în afara celei de pedagog-, de proiectant, de moderator, de organizator, de mediator, de animator, de partener, oferind elevilor sprijin în situații de nesiguranță, eșec sau frustrare. Copiii din clasele gimnaziale au fost încurajați să caute alternative la problemele expuse, fiind stimulați să aibă o atitudine reflexivă față de actul lecturii, încurajându-i permanent pe aceștia să-și aducă propriile idei, uneori non-conformiste, să fie originali, ingenioși, creativi.

Literatura de specialitate consideră că dacă acele condiții necesare sunt îndeplinite, elevii își vor dezvolta spiritul investigativ, gândirea divergentă și atitudinea creativă. Toate activitățile propuse au stimulat spiritul critic constructiv al participanților, provocându-i permanent pe aceștia să emită noi variante posibile ale problemelor sesizate.

Vom exemplifica în continuare una dintre metodele folosite în cadrul Cercului, cea care s-a bucurat de cel mai mare succes în rândul elevilor, și-anume Poezie...în mișcare. Am pornit de la ipoteza că dacă se utilizează o astfel de tehnică de lucru, atunci elevii vor fi puși în situația de a crea un text nou, schimbând structura textului, de la un text în proză la un text în versuri, de a aplica cunoștințele teoretice legate de rima și măsura versului, de a încorpora elementele știute (citite) cu cele trăite/ simțite/ dorite și de a-și perfecționa propria activitate, din perspectiva *empowerment*-ului, adică una dintre potențialitățile evaluării interactive care înseamnă a da cuiva mai mult control pentru a întreprinde ceva; situație în care profesorul-evaluator este mai mult un facilitator care contribuie la formarea elevilor, iar elevul, individual sau grupul, deține rolul fundamental în evaluare. **Obiectivele propuse în desfășurarea activității menționate au fost următoarele: dorința de schimbare și îmbunătățire a tehnicilor de scriere creativă; obținerea unor rezultate superioare în interpretarea unui text lecturat; învățarea noilor abilități prin muncă individuală și de grup; acceptarea sarcinilor de învățare mai dificile și de mai mare complexitate.**

Demersul a avut drept scop observarea și înregistrarea comportamentului elevilor, a modului în care aceștia pot obține rezultatele excepționale, urmărindu-se îndeosebi gândirea reflexivă, autonomă și critică a acestora în raport cu un text literar citit, modul de transformare a structurii unui text, respectând cronologia faptelor relatate în textul lecturat. Elevii erau deja familiarizați cu noțiunile specifice de teorie

a literaturii, dar nu și cu acest tip de activitate. Volumul care a făcut obiectul activității menționate a fost ***Marile speranțe*** de Charles Dickens (re povestit pe înțelesul copiilor).

Fiecare elev a primit o coală de hârtie pe care erau scrise deja două strofe din poezia pe care trebuiau să o creeze împreună cu ceilalți participanți la activitățile Cercului. Cele două strofe au fost concepute de profesorul coordonator al activității, iar acestea reprezentau punctul de plecare în sarcina de lucru trasată pentru activitatea în cauză. Li s-a comunicat elevilor că în redactarea acestei poezii este necesar să se țină cont de anumite *instrucțiuni*. Înainte de a trece la scrierea strofei care urmează, se discută (fiind implicat tot grupul de elevi în discuție) care sunt întâmplările care urmează și care sunt aspectele cele mai relevante care se desprind din acestea. De îndată ce s-a stabilit acest aspect, ne vom focaliza atenția asupra faptului că poezia va fi alcătuită (în mod obligatoriu) din catrene, respectându-se totodată rima impusă și, pe cât posibil, măsura versurilor.

Înainte de a trece la scrierea strofei următoare, se va da citire strofelor anterioare create și din toate variantele propuse de fiecare grup se va alege, prin vot, cea mai reușită strofă produsă de elevi, iar aceasta va fi inserată în poezie. Timpul afectat creării fiecărei strofe în parte va fi de 8-10 minute. Elevii au avut libertatea de a se grupa în echipe, cu condiția să facă echipă cu elevi din aceeași clasă, iar fiecare strofă nou creată trebuia supusă votului celorlalte echipe. Se adăugau astfel poeziei catrenele cele mai reușite, însă nu aveau drept de vot elevii care făceau parte din echipa care a creat strofa respectivă.

Fișa de lucru — “Marile speranțe” de Charles Dickens

- I Era-odată un băiețel pe nume Pip
În sărăcie fu crescut încă de mic,
Rămas orfan și fără frați, era
Crescut de sora lui cea rea.
- II Dar Joe, fierarul, tare-l mai iubea
De doamna Joe el mult îl mai ferea,
Visa să-i fie ucenic, cândva-ntr-o zi
Dar sortii-i pregătiră altceva, să știi.

Pe parcursul a patru ore (două întâlniri), elevii au reușit să creeze o poezie de nu mai puțin de 18 strofe, aceasta fiind una dintre activitățile cele mai productive din cadrul atelierelor de scriere creativă. Activitatea s-a finalizat cu numărarea voturilor, fiind alcătuit un clasament al celor mai multe voturi obținute de către elevii cu cele mai reușite creații.

Elevii au fost încântați de genul acesta de activitate, atmosfera fiind una de-a dreptul euforică. Au fost nemulțumiri manifestate în legătură cu dificultatea de a menține măsura poeziei și de a respecta tipul de rimă. Unii dintre elevi au răspuns că n-au avut atâta inspirație pe cât și-ar fi dorit, dar ar dori să mai repete acest gen de activitate. Ca reacție la entuziasmul elevilor stârnit de această activitate, ora următoare li s-a propus acestora să creeze astfel de poezii (care vizează conținutul unei cărți citite de ei), dar de această dată să lucreze individual, iar cartea la care se vor raporta să fie una îndrăgită de ei. Printre cărțile alese de elevi s-au numărat „Minunea” de R.J. Palacio, „Matilda” de Roald Dahl, „Războiul care mi-a salvat viața” de Kimberly Brubaker Bradley și „Supraviețuitorii. Orașul pustiu” de Erin Hunter.

A pune elevul în centrul activității de învățare devine evident un demers obligatoriu în școală indiferent de disciplina predată. Cel care învață

are nevoie de exercițiu, are nevoie de timp pentru a reflecta la ceea ce învață și, de asemenea, are nevoie să își dezvolte deprinderea de a-și pune întrebări cu privire la ceea ce a învățat. Pe măsură ce elevii citesc, ei învață, își îmbogățesc cunoștințele în mod natural, își dezvoltă competențele de lectură. Încurajarea elevilor înspre a citi mai mult ar trebui să fie combinată cu alte activități, și-anume acelea de a compune, de a scrie deoarece activitatea de învățare presupune și o activitate de gândire. Elevii trebuie ajutați să își dezvolte în mod firesc curiozitatea și să ajungă să își pună întrebări disciplinate – ceea ce reprezintă fundamentul gândirii critice și creative – contribuind astfel la viața lor personală.

Bibliografie:

1. Adams, Marilee, **Învățăături care schimbă vieți. 12 instrumente mentale de autoperfecționare**, Editura Amalteea, București, 2014.
2. Anderson, Chris, **TED Talks. Ghidul oficial TED pentru vorbit în public**, Editura Publica, București, 2016.
3. Gordon, Thomas. Burch, Noel, **Profesorul eficient. Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii**, Editura Trei, București, 2011.
4. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, **Strategii didactice interactive**, Editura didactică și pedagogică, București, 2007.
5. Pamfil, Alina, **Didactica literaturii. Reorientări**, Editura Art, București, 2016.
6. Robinson, Ken împreună cu Arnica Lou, **Descoperă-ți elementul. Cum să-ți afli talentele și pasiunile și cum să-ți transformi viața**, Editura Publica, București, 2014.
7. Robinson, Ken împreună cu Arnica Lou, **Școli creative. Revoluția de la bază a învățământului**, Editura Publica, București, 2015.
8. Roco, Mihaela, **Creativitate și inteligență emoțională**, Iași, Editura Polirom, 2001.
9. Stoica, Ana, **Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaștere și educare**, Editura didactică și pedagogică, București, 1983.

Prof. Iuliana Blăjan

Școala Gimnazială „Constantin Ioan Motaș”, Mediaș

Studiu de specialitate

Dezvoltarea personală a copilului prin jocuri de autocunoaștere și de cunoaștere interpersonală

„Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne mai jucăm.”

George Bernard Shaw

“Nu trebuie să privim jocul ce pe ceva neserios, ci ca pe o activitate care are o adâncă semnificație. Jocurile copiilor sunt mugurii întregii vieți a omului, căci acestea dezvoltându-se, prin ele dezvăluie și însușirile cele mai ascunse ale ființei sale. Întreaga viață a omului își are izvorul în această epocă a existenței și dacă această viață este senină sau tristă, liniștită sau zbuciumată, rodnică sau zadarnică, asta depinde de îngrijirile mai mult sau mai puțin înțelepte, date la începutul vieții.”

Ursula Șchiopu

Jocul este o activitate umană dominantă în copilărie, prin care copilul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur.

Această activitate nu este specifică doar copilului, ea întâlnindu-se și la adolescenți, dar și la adulți. Cu toții ne refugiem deseori într-o lume imaginară, în care visele și dorințele cele mai intime prind contur, materializându-se, o lume în care restricțiile și presiunile lipsesc. În crearea lumii imaginare omul transpune realul în imaginar, iar prin joc se descarcă energetic și își rezolvă anumite conflicte, formându-se și informându-se prin socializare.

Dacă pentru adulți jocul reprezintă o modalitate de relaxare, un repaus asumat de la activitățile serioase și deseori stresante, **pentru copil jocul este activitatea fundamentală, care satisface nevoile sale în cel mai înalt grad, contribuind în mod esențial la dezvoltarea sa.** De aceea, **a interzice copilului să se joace este echivalent cu a-i bloca dezvoltarea fizică și psihică.**

Jocurile au rol important în dezvoltarea fizică, intelectuală, morală și estetică a copiilor. Jocul este pentru copil la fel de important ca munca pentru adulți, îi îmbunătățește capacitatea de comunicare, îl

determină să se implice în cât mai multe activități, făcând posibilă dezvoltarea armonioasă a personalității sale. Jocul reprezintă și un material foarte bogat pentru dezvoltarea gândirii și afectivității copilului. Prin joc, imaginația copilului se dezvoltă, la fel și puterea de inventivitate. **Prin joc copilul învață ce este o sarcină, învață să-și fixeze atenția, să-și stăpânească instabilitatea naturală, să facă un efort.** De asemenea se dezvoltă interesul și obișnuința pentru muncă, pentru corectitudine, se fixează deprinderile, se automatizează mișcări foarte complexe. Prin intermediul jocului, în psihicului copilului se produc schimbări importante: copilul dobândește numeroase și variate cunoștințe despre mediul înconjurător, i se dezvoltă procesele psihice de reflecție directă și mijlocită a realității (percepția, reprezentările, memoria, imaginația, gândirea, limbajul, etc).

În jocuri intervin, se dezvoltă și se exersează elementele creative, mobilitatea, comprehensiunea gândirii, capacitatea de a imagina soluții noi, aplicarea în practică a soluțiilor memorate și care sunt eficiente.

Privind jocurile unor copii, putem observa că **unii nu respectă regulile jocului și se manifestă individualist, sunt nervoși și impulsivi, alții cooperează și sunt disciplinați**, conformându-se regulilor jocului. Celor din prima categorie trebuie să li acorde mai multă atenție din punct de vedere educativ deoarece pot să dezvolte unele trăsături negative de personalitate. Ei trebuie introduși în colective omogene, echilibrate și să li se acorde mai multă atenție. Astfel, ei pot deveni mai atenți, mai receptivi la influența grupului și pot apărea perspective ale unei dezvoltări armonioase. Prin joc, copilul învață să-și organizeze acțiunile pentru a le sincroniza cu cele ale celorlalți copii care se joacă. Prin joc copilul ajunge să dobândească autonomie, își modelează personalitatea și își va exersa diferite abilități care îi vor folosi mai târziu în viață, angajează întreaga ființă.

Jocul este mișcare, explorare, este comunicare și socializare, este exercițiu și învățare, este observație și imitație, este disciplinare. Esența jocului este reflectarea și transformarea, pe plan imaginar, a realității înconjurătoare. Jocul nu este numai o simplă distracție, ci, prin joc, copilul descoperă și lumea și viața într-un mod accesibil și atractiv, o cercetează, o prelucrează și o transformă în învățare, în experiență personală. De aceea, în timpul jocului, copilul desfășoară o variată activitate de cunoaștere. În joc, copilul manifestă liber tot ceea ce a văzut, a înțeles, a învățat din jurul său, din viața sa. Jocul este de o mare importanță în viața copilului, e tot atât de important ca și activitatea, munca sau serviciul pentru adulți; jocul produce copilului bucurie. Jocul dezvoltă curiozitatea și interesul copilului; face recurs la imaginația, inventivitatea, gândirea și inițiativa copilului; jucându-se nu se plictisește niciodată; își consumă energia și reprezintă activitatea pe care o realizează cu plăcere.

Etape ale jocului

0 – 2 ani: etapa senzorio – motorie

Acum copilul dobândește controlul asupra sa și asupra obiectelor din jur. Copilului îi place mișcarea și învață să-și stăpânească și să-și controleze mișcările, să exploreze lumea imaginilor, sunetelor și efectele pe care le produce asupra lor. Ei se joacă în paralel cu copiii de vârsta lor.

1 – 7 ani: etapa pre-operațională

Folosind simboluri copilul se joacă sau interpretează anumite situații. Joaca include elemente de fantezie, de simulare, copilul întrebuintează cuvintele sau obiectele în mod simbolic. El colaborează cu alți copii.

Peste 7 ani: Etapa operațională

Gândirea copilului devine mai logică, jocurile și activitățile includ reguli. La început își stabilesc propriile lor reguli, dar, mai târziu, pe parcursul dezvoltării lor, devin capabili să respecte „regula jocului”.

Jocul este important pentru formarea relației dintre adult și copilul pe care îl are în grijă. Îl cunoaștem mai bine, dar și el ne cunoaște pe noi; ne apropiem de el; îi putem dezvolta diverse deprinderi și obiceiuri bune într-un mod plăcut; îi oferim atenție, prin joc învață să stabilească relații cu cei din jur; explorează, cunoaște lumea înconjurătoare; se dezvoltă sănătos, armonios, atât din punct de vedere fizic, cât și psihic; jocul dezvoltă imaginația, creativitatea, gândirea logică, simțul de observație, vorbirea, memoria, motricitatea, simțurile; îl disciplinează.

Jocul este o activitate care îndeplinește mai multe funcții:

- **Funcția formativ- educativă.** Este o funcție cu caracter predominant de cunoaștere, asimilare practică și mentală atât a însușiri-

lor lumii înconjurătoare cât și a experienței de viață, în care sunt antrenate și exersate toate procesele psihice.

- **Funcția de echilibru și tonifiere.** Este o funcție de exersare a psihomotricității în vederea formării unor deprinderi .
- **Funcția psihoterapeutică.** Este o funcție care evidențiază importanța psihologică a jocurilor și jucăriilor pentru copii.

Jocul duce la dezvoltarea capacităților psihomotorii, la formarea relațiilor psihosociale și asimilarea valorilor sociale, fapt care îi ușurează copilului integrarea în societate.

Jocuri de autocunoaștere, de prezentare și de cunoaștere interpersonală

„Jocul este cel mai elevat tip de cercetare”, spunea Albert Einstein, iar Jean Chateau aprecia că „Jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria statuie.” Într-adevăr, prin practicarea jocurilor de autocunoaștere, de prezentare și de cunoaștere interpersonală, copiii vor descoperi nenumărate posibilități de explorare a caracteristicilor personale și de exersare a diferitelor modalități de exprimare a personalității, și, de asemenea, vor putea face comparații cu alți copii pentru a descoperi propria individualitate și unicitate. Jocul este un factor important al socializării copilului, deoarece acesta, potrivit unor reguli scrise sau nu, îi determină pe copii să se cunoască mai bine, să comunice mai mult, să se simtă bine unul cu celălalt și să dozească acest lucru.

Scopul principal al acestor tipuri de jocuri este facilitarea autocunoașterii realizată în grupul de copii, stabilirea primului contact și apropierea dintre ei.

1. Numele meu este...și...

Timp de desfășurare: 15 minute.

Materiale: nimic.

Obiective:

- dezvoltarea abilităților de auto-prezentare
- însușirea numelor tuturor participanților
- dezvoltarea atenției

Procedură:

Tot grupul formează un cerc. Primul copil își spune numele: „Numele meu este...și...”, improvizând gestul, spre exemplu punând o mână pe cap, sau pocnind din degete sau orice alt gest care să însoțească prezentarea și să particularizeze persoana. Următoarea persoană spune „numele lui este ... și ...”, imitând gestul. Apoi continuă cu propriul nume și un alt gest. Jocul se încheie odată cu închiderea cercului.

2. Eu, în trei culori

Timp de desfășurare: 15 minute.

Materiale: instrumente de scris, jetoane colorate

Obiective:

- autocunoaștere, dezvoltarea stimei de sine
- dezvoltarea abilităților de auto-prezentare

Procedură:

Toată clasa formează un cerc. În mijloc se află trei boluri cu jetoane în trei culori, respectiv roșu, galben și albastru. Fiecărei culori copilii trebuie să îi asocieze o trăsătură fundamentală de personalitate, una pozitivă – cea mai mare calitate, jeton roșu; una negativă – cel mai mare defect, jeton galben și activitatea din timpul liber/hobbyul preferat, jeton albastru. Fiecare copil extrage câte un jeton, îl completează și se prezintă în cele trei culori în fața clasei.

3. Harta inimii mele

Timp de desfășurare: 15 minute.

Materiale: instrumente de scris, hârtie roșie, foarfecă

Obiective:

- autocunoaștere, dezvoltarea stimei de sine
- dezvoltarea abilităților de auto-prezentare

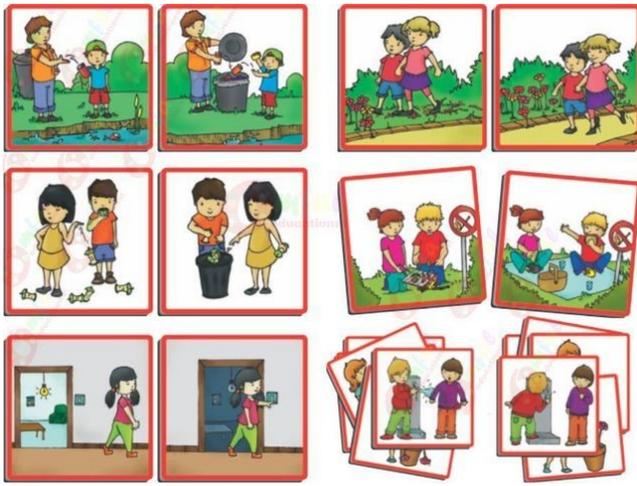
Procedură:

Fiecare copil trebuie să deseneze câte o inimă, să o decupeze și să o împartă în patru cadrane. În primele trei cadrane trebuie să scrie numele celor mai importante persoane din viața sa, iar în ultimul cadran trebuie să scrie trei cuvinte care i-ar plăcea să fie spuse despre el de către cele trei persoane speciale din viața sa. Toți copiii își prezintă „harta inimii” în fața clasei.

Bibliografie:

- Centrul Național de Resurse pentru Tineri – „855 de jocuri și activități. Ghidul animatorului”, Asociația European Youth Exchange Moldova, Centrul Național de Resurse pentru Tineri, Chișinău, 2005
- Resurse web: <http://www.scritub.com/gradinita/copii/GHID-AL-JOCURILOR-PENTRU-COPII15779.php>
- <https://www.google.nl/search?q=imagini+semnul+intrebarii&tbm=isch&source=iu&i>
- <https://www.google.nl/search?q=imagini+INIMA&tbm=isch&source=univ&sa>

Prof. Florea Veronica Alina
Școala Gimnazială Optași-Măgura, Olt

Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare, la dezvoltarea vorbirii, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor care-l înconjoară. Vârsta copilăriei este cea mai propice pentru demararea activităților pentru educația de mediu și trebuie să fie rezultatul unui lucru în echipă, la care își aduce aportul familia, prietenii, primăria, grădinița.

Grădinița face primii pași în formarea unor conduite ecologice adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Pentru realizarea acestora, tot mai mult se pune accent pe organizarea de activități, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaște tainele și frumusețile.

Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii, începe de la vârsta copilăriei, astfel am fost animate să ne ocupăm de educația ecologică, învățându-i pe copii de ce și cum trebuie protejată natura.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică am pornit de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copiilor în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, copiii au realizat că trebuie să acorde "drept la existență" tuturor elementelor mediului din jurul său. În dorința de a ocroti natura, le-am explicat copiilor în activitățile de cunoașterea mediului, educație pentru societate, în diverse activități libere, despre următoarele aspecte negative: **pericolul dispariției unor specii de animale și plante, efectul negativ al vânării unor animale și păsări aflate pe cale de dispariție, pericolul în care se află insectele în urma poluării apei și a aerului, în condițiile în care constituie hrana acestor viețuitoare, acțiunile nefaste ale omului (defrișarea pădurilor, distrugerea vegetației, degradarea arborilor) și urmările lor.**

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură a copiilor ne-am ocupat de următoarele aspecte:

- Păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în parcuri, grădini, păduri cu diverse prilejuri;
- Menținerea integrității arborilor și florilor;
- Întreținerea spațiilor verzi;
- Plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor; adică să participe practic la protejarea mediului.

Educația ecologică la preșcolari

MOTTO: "Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă omul și prin această transformare creează natura." (Democrit)

Ocaziile prin intermediul cărora se pot forma copiilor o educație ecologică sunt multiple. În toate activitățile de observare a unor plante și animale, pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, am orientat activitatea spre sensibilizarea copiilor în a le îngriji și ocroti pentru că și acestea sunt ființe fragile, sensibile și lipsite de orice mijloc de apărare.

Prin observări ale florilor, legumelor etc. copiii au văzut și înțeles că aceste plante au nevoie de aer, apă, caldură și lumină, pentru a se menține în viață, că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale, iar frunza prepară hrana plantei.

Cunoașterea animalelor și a mediului lor de viață sunt subiecte interesante pentru copii. Înțelegerea comportamentului animalelor în scopul reglării comportamentului uman față de ele constituie o cerință importantă. Astfel, prin **excursia la ferma "Cocoșul Roșu"** copiii au observat animalele domestice atât de îndragite de ei, hrana și foloasele pe care le aduc acestea oamenilor.

Ideea de protecție a animalelor, de apărare a lor față de intemperii și față de acțiunile novice ale omului, ca și relațiile de prietenie posibilă între copii și animale, constituie un fond valoros, nepuizabil din punct de vedere educativ. Prin exerciții și activități practice de justificare a afecțiunii și respectului față de natură, pornind de la situații concrete am implicat copiii în următoarele proiecte: **"Arde pădurea", "Să îngrijim parcul de joacă", "Să îngrijim păsărelele".**

Prin observări, convorbiri **"Prietenul nostru, Pământul"**, memorizări **"Ecologiștii"**, **"Pământul"**, diapozitive și imagini video **"Viețuitoarele pământului"**, pictura **"Planeta veselă. Planeta tristă"**, plimbări în natură și în zona industrială a orașului, excursii, vizite, activități gospodărești **"Cum plantăm o floare?", "Ștergem praful de pe frunze", "Îngrijim peștișorii din acvariu"**, activități practice – jucării din materiale reciclabile etc., copiii au înțeles că plantele și animalele sunt ființe, au viața lor, că natura trebuie protejată și îngrijită.

"Problemele mediului nu vor putea fi rezolvate decât de persoanele care vor fi capabile să facă judecățile de valoare astfel încât să se depășească limitele înguste ale intereselor umane." (Hens& Suzanne)

Prof. Dobrin Maria Mihaela
Grădinița "Zâna Florilor"

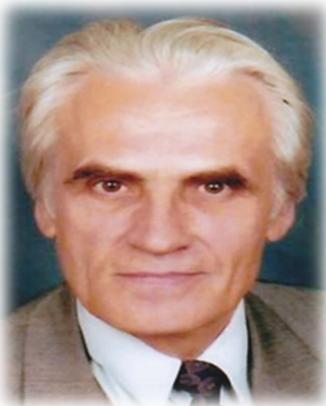
La aniversară . . .

“Zi luminoasă și înaltă de septembrie. Pun mâna pe clanță și mâna îmi tremură. Pătrund în clădirea somptuoasă de cărămidă roșie. În hol mă privește de sus bustul cărturarului Dimitrie Cantemir. Așa și trebuie: eu sunt doar o tânără absolventă a Universității București. **Mă opresc în fața cancelariei și șovăi: dincolo de ușă sunt Profesorii! Pe unii îi cunosc din auzite, pe unul dintre ei, însă, îl cunosc foarte bine: este tatăl meu.**

Îmi năvălesc în minte crâmpiele din ziua când am pășit pentru prima oară în “*Cantemir*”, ca profesoară de limba engleză. Era înainte ca liceul să sărbătorească 125 de ani de existență. Tata a venit puțin după Centenar...Acum ne pregătim să celebrăm 150 de ani! Fugit irreparabile tempus!

Profesorul A. Gh. Olteanu a consacrat peste jumătate din anii pe care îi numără Evoluția Școlii și aproape jumătate din ei școlii noastre. Stăm de vorbă la ceas aniversar despre o viață de om. Vorbește cu venerație despre mentorul lui, cu respect nețărnut despre colegii de cancelarie și cu admirație despre elevi, care i-au adus cele mai mari satisfacții.

Formația intelectuală i-o datorează Prof. univ. dr. doc. Mihai Pop de la Catedra de Folclor a Facultății de Filologie. Domnia sa l-a încurajat și sprijinit când a părăsit mediul universitar, unde lucra ca preparator, căzut în dizgrația organelor de partid, cărora nu le-a plăcut discursul lui...A rămas în aceeași atmosferă de emulație intelectuală în care fusese “crescut”, pregătind teza de doctorat ală-

turi de profesorul Pop. Îi zice cu afecțiune “Moș Pop”. Spune despre această perioadă că a fost una dintre cele mai fericite din viață: în preajma cărților s-a simțit întotdeauna în largul lui.

Însă cele mai multe amintiri, tatăl meu le are despre Liceul “*Cantemir*”, căruia i s-a dedicat cu trup și suflet. De profesori și elevi își amintește mereu cu mare bucurie. Din perspectiva generației din care face parte, se consideră norocos și mândru să fi avut drept colegi de cancelarie pe Marioara Dumitrescu și Aurelia Marinescu (limba română), Rodica Șerbănescu și Sorina Santa (limba franceză), Grigore Petrescu (limba engleză), Gheorghe Rizescu și Gheorghe Stoițescu (matematică), Dumitru Tănase și Priscila Enulescu (fizică), Viorica Codoi și Cornelia Tatu (chimie), Sanda Popa și Tudor Rădulescu (istorie) și mulți alții.

Și mai norocos se consideră pentru că a prins încă în școală generația școlită în interbelic: **Iosefina Cernica (matematică), Gh. Nuțu (biologie), Constantin Eftene (desen tehnic), Anton Scornea (muzică), Mihai Stoica (geografie), Constantin Șerbănescu (fizică), Maria Zarifopol (latină, limba franceză, limba engleză).** De la ei, spune, a învățat rigoarea la catedră, importanța pregătirii științifice și pedagogice, respectul față de beneficiarii educației. Pe elev trebuie să-l cercetești cu noutatea cunoștințelor tale, autoritatea ta ca profesor vine din statura intelectuală, morală și pedagogică.

Al doilea centru de greutate al liceului au constituit-o elevii: buni și foarte buni. Funcționa, zice, un fel de autoselecție: nu se încumetau să dea la “*Cantemir*” decât aceia care aveau șansa să fie admiși. De ce? Datorită bunului renume pe care îl avea școala și pe care se străduia să-l păstreze.

Profesorii erau preocupați să țină sus ștafeta exigenței. Elevii de la clasele speciale (matematică-fizică, mai târziu informatică) excelau și la materiile umaniste, am zice în mod paradoxal (azi, atunci nu!). Și tot în mod paradoxal îl solicitau la clasă ca profesor părinții elevilor. Deși avea faima unui profesor extrem de exigent, părinții își doreau ca odraslele lor să fie bine pregătite, nu să aibă numai note de 10!

Tot cu ajutorul elevilor a scos în anii '70 revista liceului, azi "Inorog". Cenaclul condus de prof. Aurelia Marinescu furniza din plin material pentru revistă. Dar, liceul având un profil precumpănitor științific, se publicau și materiale de matematică, fizică, chimie, biologie. Unele materiale îl excedau prin specificul lor, dar le lărgeau tuturor orizontul. Își amintește că obișnuia să îi antreneze pe elevi la corectura revistei în tipografie. Boris Singer, strălucit matematician, directorul de azi al Editurii Sigma, obișnuiește să povestească atunci când are prilejul despre acest contact cu tipografia și cu șpalturile, despre buclucurile și încurcăturile care apăreau. Ceva similar relatează și Dan Scraba, inginer, care a scris 25 de ani mai târziu despre anii de liceu și despre "nefăcutele" de la tipografie, când a dat bun de tipar unor materiale necorectate fiindcă avea întâlnire! Cine vrea să se amuze să citească materialul în revista "Inorog", numărul din octombrie 2002. Dintre colaboratorii revistei, trebuie neapărat amintit Mircea Cărtărescu, binecunoscut poet și prozator de talie mondială.

Absolvenții "Cantemirului" au devenit, în timp, personalități de seamă ale vieții cultural-artistice și științifice: ne mândrim cu Acad. Răzvan Teodorescu și cu prof. univ. dr. și strălucit istoric literar Mihai Zamfir, cu celebrul regizor Lucian Pintilie, trecut de curând, din păcate, într-o lume mai dreaptă. Cu Anda Călugăreanu, atât de talentată actriță și cântăreață, care ne-a părăsit prea devreme. Personal, se gândește cu drag la Olivera Marcov (Lupescu acum), chirurg ortoped și cadru universitar, la Radu Jugureanu, strălucit informatician și fost profesor al școlii, la Mihai Constantin, actor călcând ferm pe urmele neasemuitului său părinte, George Constantin.

George Constantin...Teatru...O, Doamne, Gala! Avem de pregătit spectacolul de teatru pentru sărbătorirea celor 150 de ani ai Colegiului Național Cantemir-Vodă! Ne desprindem cu greu din atmosfera în care vibrează înalt nume și destine legate într-un fel sau altul de spiritul cantemirist. Revenim în prezent...Viitorul se va construi, cu siguranță, din rădăcini viguroase...".

Revenim de fiecare dată, făcând o paralelă între prezent și trecut, între dăruire și respect față de procesul educativ, în cadrul căruia dezvoltarea și modelarea personalității umane, pentru integrarea sa optimă în societate, ocupă un rol primordial.

COLEGIUL NAȚIONAL CANTEMIR-VODĂ

Prof. Anca DIACONU,
Colegiul Național "Cantemir Vodă"

In conclusion, **society today is favourable to foreign language education and the natural consequence of studying all facets involved in it.** On the quasi-humanity recognition for the need of learning a foreign language and therefore teaching and its assimilation of pedagogical point of view, it is necessary to define the subject *Languages*, which means to know exactly the type of structure it has involving the object of study. It is a requirement of many sciences to give an answer to the question 'What is language?'

If this paper is primarily of interest to the 'gifted' learner to finally be 'fluent and socially accepted' in the studied language, this requirement took what Jeremy Harmer answered: "What makes and what is a native speaker of his language" (1998, 68). 'Native speakers (or competent users of language) know how to say a word- that is how to pronounce it. This knowledge is made up of three areas: sounds, stress and intonation.' (J. Harmer: 1991: 11). Therefore, the topic *Languages* involves a complex structure that must be studied, followed by *Phonetics* (pronunciation and intonation), *Grammar* (morphology and syntax), *Semantics* and, especially, *Discourse Analysis*. A problem that leads to the variety of situations learning another language is given by the fact that 'students' – here meaning all those who learn a foreign language – may be in one of several levels of a foreign language proficiency. It is important to note here that these levels of knowledge are determined objectively, but in most cases, subjective or, to be more precise, as the desirability or presumed normal in a given situation. A fundamental question that arises is how to learn a foreign language and, especially, when is the right time to start teaching foreign languages to students. There is the belief that the very young and very small students seemingly effortless fail to learn later in life that is difficult or impossible, and that because the literature supports the existence of a 'critical period' within which foreign language acquisition is possible.

Students learn a language amazingly quickly and easily with particular means, from birth to puberty. The brain is formed to carry out specialized functions, and if a foreign language is one of the inputs received by the brain, the neural networks are used for understanding and its use is for the form, strength and enrichment. From this perspective, early exposure to a second language creates an increased number of simultaneous connections that facilitate learning two or

more languages, which is fully built by students belonging to bilingual families, which, especially in the first five years of their life, learn without effort, two completely different languages structurally without stress or confusion. By this age, it seems that learning languages – regardless of their status – are already programmed like programmed learning in driving, for instance. Research has established that the fundamentals of the language system are set to the age of four, although even at this age the child has not finished learning his mother tongue.

The consideration of multiple intelligence theory, of current teaching language methodologies provides broadening of the students' learning experiences and suggests higher valuing of individual strengths which help functional learning skills acquire a further, higher level of the foreign language. Students learn to process and retain instructions by the simple sentence level, particularly orders, and in doing so they internalize and assimilate words and simple structures in order to train their ability of making their own statements, i.e. to be clear and consistent. To achieve this level, students should have models, such as formulas, along with the opportunity to produce communication properly.

In a society characterized by social transformations, economic and cultural changes, and significant progress, students have at hand various information sources and the school must update and adapt their students' knowledge, along with the teaching methods used for that purpose. The present paper suggests a motivational teaching approach based on active learning, in which the student becomes an active and creative participant in his own training.

Selected Bibliography:

- Afflerbach, Peter P. *The influence of prior knowledge and text genre on readers' prediction strategies.* *Journal of reading behavior* (Chicago, IL), MA:MIT Press, 1990.
- Alderson, J. Charles. *Assessing Reading.* Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press, 2000. Print.
- Allen, Janet. *Words, words, words: Teaching vocabulary in grades 4-12.* Portland, OR: Stenhouse Publishers, 1999. Print.
- Allington, Richard L. 1983. *Fluency: the neglected reading goal in reading*

Prof. Elena Mihăilă

Școala Gimnazială Nr. 119

Activități metodice, științifice și culturale desfășurate în Municipiul București perioada octombrie 2018—martie 2019

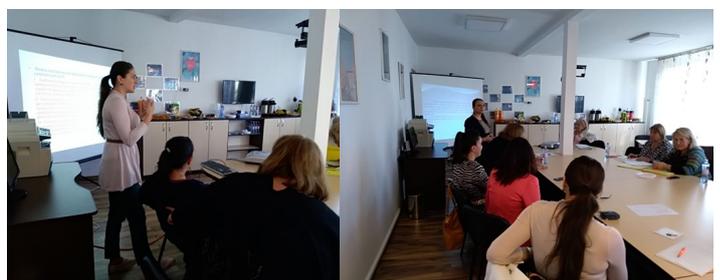
Vineri, 12 octombrie 2018 s-a desfășurat la Casa Corpului Didactic București, Atelierul cu titlul „Educație prin film documentar”, la care au participat circa 60 de profesori, diriginți, consilieri psihopedagogi și profesori de socio-umane. Formatorii din partea Asociației One World Romania au fost doamna director de programe Petra Dobruska, domnișoarele Ioana Brăilescu și Oana Ghera.

Pornind de la filme documentare despre istoria recentă, pe subiecte sociale sau culturale legate de drepturile omului, atelierele pentru profesori au prezentat modalitățile de integrare a filmului în orele de curs, conform curriculumului școlar. Acest mediu stimulează o implicare activă a elevilor, oferindu-le o viziune dinamică asupra realității care îi înconjoară. Atelierele au oferit o imagine completă asupra subiectelor tratate de film, făcând referire atât la personajele și evenimentele înfățișate cât și la perspectiva folosită de regizor. Acestea sunt susținute de specialiști în educație, însoțiți de invitați cu experiență în subiectul filmului care provin din societatea civilă sau din mediul academic.

În data de 25 octombrie 2018, Grădinița nr. 273 din sectorul 6 al capitalei, a desfășurat workshop-ul cu tema „Activitățile ecologice în grădiniță/ școală”, reprezentând prima activitate din proiectul „Patrula eco”, ediția a II-a. Workshop-ul a urmărit împărtășirea experiențelor cadrelor didactice în materie de educație ecologică și a constituit o modalitate de diseminare a rezultatelor proiectului „Patrula eco” proiect inițiat și desfășurat în anul școlar 2017-2018. Invitații din cadrul workshop-ului au fost: d-na Ioana Lazlo-inspector de specialitate învățământ preșcolar, ISMB sector 6, București, Silvia Borțeanu — profesor metodist Casa Corpului Didactic a Municipiului București, Nicoleta Geamăna — profesor universitar și reprezentant al firmei de consultanță pe probleme de mediu SC. Nagy S.R.L. La workshop s-au înscris un număr de 58 de cadre didactice din 10 județe: Alba, Caraș Severin, Cluj, Buzău, Sălaj, Prahova Vâlcea, Galați, Dolj și din București sectoarele 1 și 6. Un număr de 27 de cadre didactice au participat indirect și au trimis materialul on-line. Cele 29 de cadre

didactice din București care au participat direct, au prezentat, prin intermediul unei prezentări PPT, exemple de bune practici derulate în cadrul unității de învățământ de unde provin în legătură cu rolul și importanța desfășurării activităților cu caracter ecologic în grădinița de unde provin. Partea a doua a workshop-ului a constat în realizarea unui miniatelier de realizare de produse din materiale re folosibile. A fost o adevărată provocare pentru cadrele didactice participante care au realizat o serie de obiecte. Tema workshop-ului a fost una de actualitate, iar schimbul de experiență unul benefic pentru toate cadrele didactice participante.

Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Casa Corpului Didactic București au organizat miercuri, 14 noiembrie 2018, la Colegiul Național „Matei Basarab” (Sala de festivități) activitatea dedicată Centenarului Marii Uniri cu titlul „LA CEAS ANIVERSAR AL MARIII UNIRI”.

Doamna Inspector General Adjunct Diana Melnic a avut cuvântul de deschidere pe tema „Marea Unire – moment de sărbătoare”, accentuând importanța unirii din 1918 și rolul tinerei generații în promovarea noilor proiecte de țară.

Doamna Teodora Păun, profesor metodist la Casa Corpului Didactic a accentuat dimensiunea educativă a Centenarului exprimând ideea ca profesorii au menirea de a pune temelia și de a forma cetățenii de mâine, insuflându-le iubirea de patrie, dar și implicarea în problemele polisului. Tinerii vor conștientiza astfel că unirea a fost realizată pe valorile și principiile generației de la 1918, că fericirea a fost clădită pe suferința părinților istoriei.

Domnul Inspector Școlar, Mihai Manea a insistat pe rolul dascălilor în Marea Unire și contribuția lor în formarea cetățenilor responsabili și care să se implice în problemele polisului.

Domnii Vlad Condrea și Filip Lucian Iorga de la Institutul Cultural Român au prezentat o prelegere cu tema „Românii de lângă noi. Comunitățile istorice” insistând pe statutul românilor din afara României.

De asemenea, în cadrul activității a fost prezentat un Program cultural intitulat "Jertfa și credința neamului românesc" susținut prin recital de poezie, cântec patriotic, cântec popular, filme realizate de către elevii de la Corala "Cornețenii" de la Centrul Cultural Ilfov coordonată de d-nul Marius Crucianu, dirijor (Școala gimnazială nr. 1 Loc. Cornețu, Jud. Ilfov), Cercul Cultul Eroilor "Viilor" (Colegiul Economic "Viilor") coordonat de d-na Lucreția Nechifor - președinta cercului și Cercul de folclor "Dor și dor, cu mine călător" (Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”).

La Școala Gimnazială nr. 71, în data de 28 noiembrie 2018, s-a desfășurat Simpozionul "Școala întâmpină Centenarul", activitate care a celebrat 100 de ani de la Marea Unire din 1918 și la care au fost prezenți profesori din sectorul 2 al Capitalei.

La Școala Gimnazială „Herăstrău”, în data de 14 decembrie 2018 a avut loc prima ediție a Conferinței cu tema „Cultura calității în educație”. Au participat atât reprezentanții ISMB, cât și cei ai Facultății de Științele Educației - Catedra UNESCO, ai Facultății de Științele Comunicării din cadrul Universității Creștine „Dimitrie Cantemir”, cadre didactice, studenți și masteranzi.

Pe 14 februarie 2019, cadre didactice și părinți din sectorul 4 al Capitalei au participat la Workshop-ul "Părinți informați, elevi disciplinați!", activitate metodică științifică organizată la Școala Gimnazială nr. 190 în parteneriat cu CCD București.

Sâmbătă, 23 martie 2019 s-a desfășurat **Simpozionul Național „FENOMENE ATMOSFERICE ȘI EVOLUȚIA VREMII PE GLOB”** inițiat de Colegiul Tehnic „Mihai Bravu” în colaborare cu Societatea Meteorologică Română, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Casa Corpului Didactic a Municipiului București.

Obiectivele urmărite: formarea și dezvoltarea competențelor specifice domeniului științei la elevi, în general și conștientizarea tinerei generații cu privire la fenomenele asociate vremii severe și comportamentului în cazul dezastrelor naturale, promovează valorile culturale și etice fundamentale, spiritul de fair-play, competitivitatea și comunicarea interpersonală.

Prof. metodist Teodora Păun

CCD București

CCD București—partener în proiectul CRED

CCD București este implicat în calitate de partener în proiectul CRED "Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți" ID: 118327, Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020.

În ultima perioadă experții CCD București implicați în activitățile proiectului au asigurat derularea acestora conform planurilor de implementare agreeate cu beneficiarul proiectului care este Ministerul Educației Naționale. În data de 21 martie experți ai CCD București au participat la o ședință tehnică de lucru în municipiul Alexandria, organizată de către ISJ și CCD Teleorman. Cu acest prilej s-au abordat și rezolvat probleme tehnice manifestate în procesul de implementare a proiectului derulat până în prezent. S-au adus clarificări în ceea ce privește activitățile viitoare iar d-na manager de proiect, Merima Petrovici a subliniat faptul că experții angrenați în activități, deși provenind din instituții diferite – MEN, ISJ-uri, CCD-uri, ISE – lucrează împreună ca o echipă, conducând la progresul proiectului.

Pentru perioada următoare se are în vedere completarea echipei de formatori inclusiv cu experți ce provin din rândurile cadrelor universitare care vor aduce un plus de expertiză și experiență în activitatea de formare a celor 55 mii de formabili care provin din învățământul preuniversitar.

„Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” - CRED
Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Prof. Gabriela Șubă
Expert regional coordonator calitate CCD București

www.ccd-bucuresti.org

CASA CORPULUI DIDACTIC
A MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Prin tradiție, pentru viitor!

Adresa redacției
Splaiul Independenței Nr. 315 A
Sector 6, București
Telefon: 021.313.49.01
Fax: 021.313.49.27

Adresa de email:
atelier_didactic_bucuresti@yahoo.com

REVISTA ATELIER DIDACTIC

EDIȚIE ON-LINE

ISSN 2501-1901

ISSN-L 1583-6584

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI ATELIER DIDACTIC

Director: Ioana-Maria Cosma
Redactor șef: Laura Rudeanu
Corector: Gabriela Bărbulescu
Publisher online: Iliana Dumitrescu, Alexandru Andi Oprea

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține
în totalitate autorilor.*

Editura Atelier Didactic

Coordonator Editura Atelier Didactic: Laura Rudeanu